

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Αντιτρομοκρατική συνεργασία
Τούρκων - Κούρδων - Ελλήνων ;
ΝΑΙ !
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΜ ΗΠΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΑΤΟ !!!

ΑΘΗΝΑ, 3 ΙΟΥΛΗ 1999 - τεύχος 167

ΣΤΙΣ 5-7-1999 ΔΙΚΑΖΕΤΑΙ Ο ΝΙΚΟΣ ΜΑΖΙΩΤΗΣ

Επειδή εκδήλωσε έμπρακτα την συμπαράστασή του στον αγώνα των κατοίκων της Ολυμπιάδας ενάντια στην αργή δολοφονία τους απη τις μεταλλευτικές δραστηριότητες της καναδέζικης εταιρείας TVX GOLD.

Επειδή δεν αδιαφόρησε για την τύχη κάποιων ανθρώπων που η εξουσία θυσιάζει στον βωμό της τσέπης της.

Επειδή ευαισθητοποιήθηκε για την καταστροφή του φυσικού πλούτου της περιοχής χάριν του οικονομικού πλούτου των κρατούντων.

Επειδή τόλμησε να τα βάλει με το ελληνικό κράτος και με την βορειοαμερικάνικη τρομοκρατία.

Επειδή ομολόγησε πως είναι ΑΝΘΡΩΠΟΣ κι όχι ΡΟΜΠΟΤΑΚΙ.

Αυτοί που τον κατηγορούν ως "τρομοκράτη", είναι αυτοί που :

- Πίνουν το αίμα και τον ιδρώτα των ανθρώπων.
- Δηλητηριάζουν φυτά, ζώα, ανθρώπινες υπάρξεις, με υδροκυάνιο (χρησιμοποιούμενο για τον "καθαρισμό" υου χρυσοφόρου μεταλλεύματος, με κλοφέν, με διοξίνες, με μεταλλαγμένα βιογενετικά τρόφιμα, με εμπλουτισμένο ουράνιο.
- Δηλητηριάζουν το ανθρώπινο μυαλό με την υποδουλωτική παιδεία τους, με τα αποκτηνωτικά ΜΜΕ τους.
- Καταδίδουν εκατοντάδες αγωνιστές στους βασανιστές και στους δημίους τους, την ίδια στιγμή που διακηρύσσουν την "προσήλωσή τους στα ανθρώπινα δικαιώματα"
- Προδίδουν όσους τους εμπιστεύονται, μόλις το απαιτήσουν τα χυδαία οικονομικά τους συμφέροντα.
- Βομβαρδίζουν και σκοτώνουν χιλιάδες αμάχους σε κάθε γωνιά της γης.

Η συμπαράσταση στον "τρομοκράτη"
δεν μπορεί παρά να είναι καταδίκη των τρομοκρατών.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΜΑΖΙΩΤΗ !
ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΤΗΣ !!!

ΑΠ' ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ :

- ΝΟΑΜ ΤΣΟΜΣΚΙ "Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΥΠΗΚΟΩΝ"
- ΣΑΡΛ ΜΠΩΝΤΛΑΙΡ "ΥΜΝΟΣ ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ"
- Γ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ "ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ"

ΕΠΑΝΕΚΔΟΘΗΚΑΝ :

- ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΑΚΟΥΝΙΝ "Η ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΚΟΜΜΟΥΝΑ ΚΑΙ Η ΙΔΕΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ"
- ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΑΚΟΥΝΙΝ "Ο ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ"
- ΑΝΤΟΝΕΝ ΑΡΤΩ "ΗΛΙΟΓΑΒΑΛΟΣ - Ο ΕΣΤΕΜΜΕΝΟΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ"
- ΑΛΝΤΟΥΣ ΧΑΞΛΕΫ "Ο ΠΙΘΗΚΟΣ ΚΑΙ Η ΟΥΣΙΑ"
- ΒΙΛΧΕΛΜ ΡΑΪΧ "ΕΡΩΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΕΡΩΤΙΣΜΟΣ"

Συνιστούμε ιδιαίτερα σ' όσους ενδιαφέρονται για τα όσα συμβαίνουν στην Γιουγκοσλαβία, το βιβλίο "Κρατισμός και Αναρχία" του Μιχαήλ Μπακούνιν. Αν και γραμμένο το 1873, περιέχει (ανάμεσα σ' άλλα) 15 σελίδες αφιερωμένες στον βαλκανικό χώρο, που δείχνουν από τότε ξεκάθαρα τις βλέψεις της Αυστροουγγρικής αυτοκρατορίας για την ολοκληρωτική της επικράτηση στην περιοχή.

Στις 4 Ιούνη 1999, αστυνομικοί σκότωσαν εν ψυχρώ τους Σελτζούκ Ακγκιούλ και Σαντίκ Μαματί, καθώς επιχειρούσαν να εκτοξεύσουν ρουκέτα εναντίον του προξενείου των ΗΠΑ στην Κωνσταντινούπολη, σ' ένδειξη αλληλεγγύης στους βομβαρδιζόμενους λαούς της Γιουγκοσλαβίας. Οι δυο αγωνιστές ήταν μέλη του Επαναστατικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Κόμματος - Μετώπου (της Ντεβ Σολ).

★★★

Φυσικά, η καταδίκη του Αμπουλλάχ Οτζαλάν σε θάνατο, προκαλεί την αγανάκτηση όλων των σκεπτομένων ανθρώπων.
Προκαλεί, άραγε και την σκέψη τους; Τί εξυπηρετεί; Ποιούς ωφελεί; Ποιούς θίγει;
Οι ΗΠΑ, που έχουν καταδικάσει σε θάνατο τον Μπυμμία Αμπού Τζαμάλ και που - φέτος μόνο - έχουν ήδη εκτελέσει περισσότερους από 100 ανθρώπους, είναι η μόνη χώρα που δεν "εξέφρασε την λύπη της για την καταδίκη του ηγέτη του ΡΚΚ"...
Οι υπόλοιπες πάντως, πέρα απ' την "λύπη τους", εμφανίζονται ανίκανες να εκφράσουν ο,τιδήποτε άλλο...

Αντιτρομοκρατικά, χωρίς εισαγωγικά

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ (USIS)
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ, ΑΘΗΝΑ. ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 643-4678 - 643-4710, FAX: 729-4311

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ : ΟΙΚΟΔΟΜΩΝΤΑΣ ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Κείμενο ομιλίας του Αμερικανού Πρέσβη κ. Νίκολας Μπερνς κατά τη διάρκεια γεύματος που παραχώρησε προς τιμή του το Ελληνοαμερικανικό Εμπορικό Επιμελητήριο. (Κείμενο όπως προετοιμάστηκε για εκφώνηση) Τετάρτη, 14 Ιανουαρίου 1998

Κύριε Ιωάννου, κύριε Πετσιάβα, Κύριοι Υπουργοί, Μέλη του Κοινοβουλίου, Μέλη του Ελληνοαμερικανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου, διακεκριμένοι συνδαιτυμόνες και φίλοι. Σας ευχαριστώ πολύ για την ευγενική σας πρόσκληση να εκφωνήσω την πρώτη μου ομιλία ως Πρέσβης των Ηνωμένων Πολιτειών αφότου ορκίστηκα από την υπουργό Εξωτερικών κ. Μανιλήν Ωλμπραϊτ πριν από δύο μήνες και αφότου επέδωσα τα διαπιστευτήριά μου στον Πρόεδρο κ. Κωστή Στεφανόπουλο, λίγο πριν από τα Χριστούγεννα.

Νιώθω πραγματικά μεγάλη τιμή που βρίσκομαι ανάμεσά σας καθώς γνωρίζω πόσο πολύ ο οργανισμός σας έχει συνεισφέρει στη σχέση της Αμερικής με την Ελλάδα. Εδώ και περίπου τρία τέταρτα του αιώνα μας, το Επιμελητήριο είναι ο βασικός σύνδεσμος ανάμεσα σε κυριολεκτικά εκατοντάδες χιλιάδες Ελληνες και Αμερικανούς οι οποίοι έχουν από κοινού επιδοθεί στις πιο βασικές μορφές διπλωματίας: εμπορικές συναλλαγές και επενδύσεις, επικοινωνία και κατανόηση, ανταλλαγές και εμπόριο. Το δικό σας Επιμελητήριο είναι το αρχαιότερο, το πιο διακεκριμένο και το μεγαλύτερο της Ευρώπης. Χρειαζόμαστε την ηγεσία σας και το όραμά σας καθώς μαζί μπαίνουμε σ' έναν αιώνα στον οποίο Ευρωπαίοι και Αμερικανοί θα επιδιώξουν από κοινού μια νέα εποχή ειρήνης και ευημερίας.

Χαίρομαι για το γεγονός ότι δεν είμαι άγνωστος στον οργανισμό σας. <u>Συνόδεψα τον Πρόεδρο Μπους όταν , κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στην Αθήνα το 1991, μίλησε στα μέλη σας. Εχω επίσης οικογενειακή σχέση με το Επιμελητήριό σας. Ο αδελφός μου, ο Κρις, υπήρξε μέλος του Επιμελητηρίου αυτού στη δεκαετία του 1980, όταν ζούσε στην Αθήνα και ήταν εκπρόσωπος της Διεθνούς Αμερικανικής Ομάδας (ΔΑΟ). Η πρώτη αποστολή του Κρις ήταν η επέκταση των επιχειρήσεων της ΔΑΟ προς τη Σαουδική Αραβία και τον Κόλπο. Ηταν και ανύπαντρος, και έτσι η δεύτερη αποστολή του ήταν να ζήσει σε μια πόλη όπου θα μπορούσε να απολαύσει τη ζωή του εργένη. Προτίμησε την Αθήνα από το Ριάντ.</u> <u>Σας λέγω με μεγάλη χαρά ότι τα κατάφερε και στις δύο αποστολές κατά τη διάρκεια της επταετούς παραμονής του στην Αθήνα, καθώς και οι εργασίες της επιχείρησης που διατηρούσε βάσει του "Νόμου 89" πήγαν θαυμάσια, αλλά και γνώρισε και την όμορφη σύζυγό του Νάϊλα εδώ όπου και παντρεύτηκαν σε Ελληνική Ορθόδοξη εκκλησία στη Γλυφάδα πρίν από 10 χρόνια. Η οικογένειά μου πιστεύει στη διεύρυνση των ελληνοαμερικανικών σχέσεων με κάθε δυνατό τρόπο.</u>

Τώρα, αναρίθμητοι ειδικοί εδώ και στις Ηνωμένες Πολιτείες μου είπαν ότι η Ελλάδα μπορεί να είναι δύσκολος τόπος για να μείνει κανένας, από την άποψη ότι για το πιο σημαντικό θέμα της καθημερινής ζωής,για ένα θέμα που εξαντλεί τα πάθη του Ελληνικού λαού, ένα θέμα που κυριολεκτικά συγκεντρώνει την έντονη προσοχή της χώρας σε καθημερινή βάση, είναι απόλυτα επιτακτικό για διπλωμάτες σαν και μένα να κρατάνε χαμηλά το κεφάλι και να προσέχουν όταν περπατάνε. Ισως σκεφθείτε ότι αναφέρομαι στην Κύπρο ή ακόμα στα ελληνοτουρκικά προβλήματα του Αιγαίου, αλλά δεν είναι έτσι. Μιλάω για ένα μεγαλύτερο και πιο ευαίσθητο θέμα: με ποιόν να είμαι, με τον Παναθηναϊκό ή τον Ολυμπιακό; Πολλοί συνάδελφοι στην Αμερικανική Πρεσβεία με συμβουλεύουν να μην παίρνω θέση, να είμαι ουδέτερος και να ακολουθώ πολιτική ίσων αποστάσεων. Αλλά κατάγομαι από τη Βοστόνη, την Αθήνα της Αμερικής, όπου η μεγάλη μας ομάδα του μπάσκετ, οι Σέλτικς, φοράει πράσινες στολές και έχει ως έμβλημα το τριφύλλι. Ο Ντίνο Ράτζα ήταν ένας από τους αστέρες μας. Ετσι, αφού ζητήσω συγγνώμη από την πόλη του Πειραιά και τον καλό μου φίλο κ. Σωκράτη Κόκκαλη, θα πρέπει να ομολογήσω ανοικτά σήμερα ότι έγινα και θα παραμείνω στο μέλλον φίλαθλος του Παναθηναϊκού.

Η μεγαλύτερη πρόκληση για ένα διπλωμάτη είναι να του ζητήσουν να εκπροσωπήσει τη χώρα του ως Πρέσβης στο εξωτερικό. Ετσι, είμαι εξαιρετικά υπερήφανος που εκπροσωπώ τον Πρόεδρο Κλίντον και τον αμερικανικό λαό στην Ελλάδα, μια χώρα με την οποία διατηρούμε μια <u>ειδική σχέση</u> για περίπου δύο αιώνες. Υπήρξα υπερβολικά τυχερός γιατί στη διάρκεια της καριέρας μου υπηρέτησα στη Μέση Ανατολή, εργάστηκα στο Λευκό Οίκο ως Σύμβουλος των Προέδρων Μπους και Κλίντον σε Θέματα της Πρώην Σοβιετικής Ενωσης, καθώς και ως Εκπρόσωπος Τύπου του Υπουργείου Εξωτερικών. Και όμως, οι προκλήσεις που βρίσκονται ενώπιόν μου είναι σε κάθε τους λεπτομέρεια τόσο σημαντικές και συναρπαστικές όσο τίποτε άλλο σε σύγκριση με αυτά που αντιμετώπισα στη διάρκεια της καριέρας μου έως σήμερα. Κατά το στάδιο της προετοιμασίας μου για την καινούργια μου θέση, οι άμεσοι προκάτοχοί μου, όλοι τους ξεχωριστοί και καταξιωμένοι διπλωμάτες, Τομ Νάιλς, Μάικ Σωτήρχος, Μποπ Κήλυ, και Μόντυ Στερνς, μου πρόσφεραν την υποστήριξή τους και τις συμβουλές τους. Οφείλω πολλά στον καθένα ξεχωριστά από αυτούς και θα κάνω ότι περνά από το χέρι μου να ανταποκριθώ στο υψηλό τους επίπεδο και την αφοσίωση που επέδειξαν κατά την παραμονή τους στην Ελλάδα.

Κυρίες και Κύριοι, επιθυμώ να μιλήσω σε σας σήμερα για ένα θέμα που πρέπει να ενδιαφέρει κάθε μέλος του Επιμελητηρίου, κάθε Αμερικανό και κάθε Ελληνα: για το πώς μπορούμε να εργαστούμε μαζί προκειμένου να δημιουργήσουμε μια σύγχρονη συνεργασία μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ελλάδας για ένα νέο αιώνα και μια νέα χιλιετία. Αν το σκεφθείτε, θα διαπιστώσετε ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν με την Ελλάδα μια σχέση που είναι τόσο μακροχρόνια, πλατειά και βαθειά όσο με καμμιά άλλη χώρα σ'ολόκληρη την ιστορία τους. Αναλογιστείτε μαζί μου προς στιγμή τη συνεισφορά των Ελλήνων προς την Αμερική και των Αμερικανών προς την Ελλάδα.

Αν ο Τόμας Τζέφερσον και ο Τζέιμς Μάντισον δεν είχαν διαβάσει Πλάτωνα και Αριστοτέλη στο Κολλέγιο Γουίλλιαμ και Μαίρη στη Βιρτζίνια, η αμερικανική ιδέα περί Δημοκρατίας δεν θα είχε γεννηθεί. Τα μεγάλα ιδανικά της ελληνικής κλασσικής φιλοσοφίας σχετικά με τη σχέση της πολιτείας με το άτομο, την ιδέα των ατομικών →

Αντιτρομοκρατικά, χωρίς εισαγωγικά

➜δικαιωμάτων, της αντιπροσωπευτικής κυβέρνησης και τους κανόνες δικαίου, όλα αυτά τα δανείστηκαν οι Αμερικανοί από την Ελλάδα για τη δημιουργία του πυρήνα των πολιτικών μας πεποιθήσεων και της αιτιολόγησης της επανάστασής μας εναντίον της Βρετανικής αυτοκρατορίας. Και ο γενναίος πόλεμος του Ελληνικού λαού για ανεξαρτησία που ακολούθησε με χρονική διαφορά περίπου μιας γενεάς από τον δικό μας, υποστηρίχτηκε ενθουσιωδώς από Αμερικανούς, μερικοί από τους οποίους πολέμησαν στο πλευρό του Ελληνικού λαού για ελευθερία.

Οι δύο μας χώρες γεννήθηκαν μαζί στο ίδιο ιστορικό κύμα του Διαφωτισμού και της δημοκρατίας που σάρωσε την Ευρώπη και την αμερικανική ήπειρο στο τέλος του 18ου και τις αρχές του 19ου αιώνα. Και είμαστε σύμμαχοι από τότε. Στον αιώνα αυτό, η Ελλάδα και οι Ηνωμένες Πολιτείες πολέμησαν δίπλα-δίπλα σε κάθε μεγάλο πόλεμο. Πολεμήσαμε μαζί κατά της επιθετικότητας στον Μεγάλο Πόλεμο, κατά του φασισμού στο Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, κατά του κομμουνισμού στον Ελληνικό Εμφύλιο Πόλεμο και την Κορέα, και κατά ενός κτηνώδους δικτάτορα στην αρχή της τρέχουσας δεκαετίας στον Κόλπο.

Μας ενώνει ακόμα ένας δεσμός που είναι ισχυρότερος από όλους τους άλλους, αυτός του αίματος και της συγγενείας. Το μεγάλο κύμα των Ελλήνων μεταναστών στην Αμερική στο τέλος του προηγούμενου και τις αρχές αυτού του αιώνα ισχυροποίησε τη χώρα μας. Ελληνοαμερικανοί βοήθησαν στην ανέγερση της Νέας Υόρκης και του Λος Άντζελες, του Σικάγου και της Φιλαδέλφιας, του Μάντσεστερ και της πατρίδας μου, της Βοστόνης. Φέρτε προς στιγμή στο νου σας τους Ελληνοαμερικανούς που έχουν υπηρετήσει σε ηγετικές θέσεις στην Αμερική και αυτούς που εξακολουθούν να ξεχωρίζουν σήμερα: Τους Πωλ Σαρμπάνη, Μάικλ Δουκάκη, Τζων Μπραδήμα και τον Στρατηγό Γκας Παγώνη στην Κυβέρνηση. Τους 'Αλεξ Σπανό, 'Αγγελο Τσακόπουλο και Πήτερ 'Αγγελο στον επιχειρηματικό χώρο. Τους 'Αντυ 'Αθενς, Γιουτζήν Ρωσσίδη και 'Αντυ Μανάτο από την Ελληνοαμερικανική κοινότητα, τον Πήτερ Σάμπρας στα σπορ, τον Χάρι Μαρκ Πατράκη στη λογοτεχνία, τον Ηλία Καζάν στον κινηματογράφο, την Ολυμπία Δουκάκη, ηθοποιό, τον αείμνηστο Θεόδωρο Στάμο, του οποίου τα έργα παρουσιάστηκαν σε πρόσφατη έκθεση στην Εθνική Πινακοθήκη, από τον χώρο της τέχνης, και φυσικά τη θεϊκή Μαρία Κάλλας στη 'Οπερα. Οι Ελληνοαμερικανοί αποτελούν τη φυσική γέφυρα που ενώνει την Ελλάδα και τις Ηνωμένες Πολιτείες, τον πιο ισχυρό πυλώνα της σχέσης μας. Είμαι αποφασισμένος να διασφαλίσω ότι η Πρεσβεία μας θα παραμείνει ανοικτή σ'αυτούς. Και θα συνεχίσω να καλωσορίζω τις ιδέες τους, τη υποστήριξή τους, και τη βοήθειά τους.

Πράγματι, η ιστορία της Ελλάδας και των Ηνωμένων Πολιτειών έχει γραφεί με ένα περίπλοκο ιστό σχέσεων και συμφερόντων που έχουν δημιουργήσει μια αποφασιστική διαφορά στη ζωή και των δύο χωρών μας. Πουθενά αλλού αυτό δεν είναι τόσο αληθινό όσο στα μεγάλα γεγονότα της εποχής μας, τα πενήντα χρόνια από το τέλος του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου. Μέσα σ'αυτή την περίοδο πολεμήσαμε μαζί, μαζί κερδίσαμε τον Ψυχρό Πόλεμο, επιβιώσαμε από μια σειρά μεγάλων κρίσεων μαζί, ευημερήσαμε μαζί, και απο καιρού εις καιρόν είχαμε και τις διαφορές μας.

Αμέσως μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, η Ελλάδα έμεινε εξαντλημένη να αιμορραγεί μετά απο χρόνια θηριώδους κατοχής απο τους Nazi, και έναν άγριο και πικρό εμφύλιο πόλεμο. Όπως όλοι ξέρετε καλύτερα απο εμένα, ένας στους εννιά Έλληνες αφανίστηκε τα χρόνια εκείνα, η γεωργία και η βιομηχανία της χώρας καταστράφηκαν σε μεγάλο βαθμό, και κάθε ελληνική οικογένεια υπέφερε. Παρ' όλα αυτά ο Ελληνικός λαός έδειξε το θάρρος του, την ευρηματικότητά του και την προσήλωσή του στην ελευθερία.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες ανταποκρίθηκαν με το Δόγμα Τρούμαν και το Σχέδιο Μάρσαλ, και με αυτά άρχισε μια μακρά περίοδος αμερικανικής εμπλοκής στη ζωή της Ελλάδας. Κατά τη γνώμη μου, η δέσμευση του Προέδρου Τρούμαν να προστατέψει τον ελληνικό λαό απο τον κομμουνισμό και η βοήθεια στο πλαίσιο του Σχεδίου Μάρσαλ προκειμένου να στρωθεί ο δρόμος προς την οικονομική ανάκαμψη υπήρξαν από τις πιο σημαντικές και θετικές συνεισφορές της Αμερικής στην Ελλάδα. Εν μέρει εξ' αιτίας του σθένους και του οράματος των Τρούμαν και Μάρσαλ, η Ελλάδα πήρε τη θέση που της αρμόζει ανάμεσα στις δημοκρατίες στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Χωρίς τη θαρραλέα ελληνική ηγεσία και αυτές των συμμάχων στις Ηνωμένες Πολιτείες και την Ευρώπη, υπάρχει κάθε λόγος να πιστεύει κανείς ότι η Ελλάδα θα μπορούσε να είχε βρεθεί στη λάθος πλευρά του Σιδηρού Παραπετάσματος, καταδικασμένη να υποφέρει οικονομικές και πνευματικές στερήσεις, και τη σκληρή πολιτική καταπίεση του κομμουνισμού της Ανατολικής Ευρώπης.

Κυρίες και κύριοι, αντιλαμβάνομαι πλήρως πως κάποιοι Έλληνες δεν συμμερίζονται αυτή την άποψη της ιστορίας και ότι με το να εκφράζει κανείς σχόλια για αυτά τα γεγονότα είναι σαν να περπατάει πάνω σε ναρκοπέδιο. Αλλά ως Αμερικανός πολίτης και Αμερικανός Πρέσβης, πιστεύω ότι η συμβολή των Τρούμαν και Μάρσαλ στην Ελλάδα πρέπει να θεωρείται τώρα, και έτσι θα είναι στο μέλλον, ως η σωστή απάντηση τη σωστή στιγμή.

Ειλικρινά, δεν αισθάνομαι εξίσου υπερήφανος για τις πράξεις της Αμερικής κατά τη διάρκεια του άλλου μεγάλου δράματος της κοινής μας μεταπολεμικής ιστορίας με την Ελλάδα - τη στρατιωτική δικτατορία από το 1967-1974.

Οι Έλληνες Συνταγματάρχες ποδοπάτησαν την ελληνική δημοκρατία και τα σαφή συναισθήματα του ελληνικού λαού. Και οι κτηνώδεις και ανόητες μορφές της πολιτικής τους στέρησαν τον Ελληνικό λαό από βασικές ελευθερίες που εδικαιούτο. Με το πλεονέκτημα της εκ των υστέρων γνώσης, μακάρι η χώρα μου να είχε σταθεί πιό σταθερά στο πλευρό της δημοκρατίας και της ελευθερίας εκείνα τα χρόνια. Και μακάρι Έλληνες και Αμερικανοί ηγέτες να είχαν αποφύγει τις αντεγκλήσεις και την έλλειψη εμπιστοσύνης που ακολούθησε εκείνα τα χρόνια.

Ευτυχώς για όλους μας, η εποχή μας είναι πολύ πιο δημοκρατική, πολύ πιο ευημερούσα, και πιο αισιόδοξη για τις αμερικανοελληνικές σχέσεις από οποιαδήποτε άλλη περίοδο στους τελευταίους δύο αιώνες. Ο Ψυχρός Πόλεμος τελείωσε, και ο κομμουνισμός πέθανε για πάντα στην Ευρώπη. Ο ελληνικός λαός, έχοντας ανατρέψει τους στρατιωτικούς δικτάτορες πήρε τη θέση του στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αποκατέστησε την πλήρη συμμετοχή του στο ΝΑΤΟ, και τώρα αρχίζει ιστορικές οικονομικές μεταρρυθμίσεις σε μια εποχή όπου υπάρχουν πρωτοφανείς οικονομικές ευκαιρίες.

Ζούμε σε μία εποχή με απαράμιλλες προοπτικές για το μέλλον. Είναι μέσα στις δυνατότητές μας μαζί να δημιουργήσουμε μια πιο σύγχρονη συνεργασία, διαφορετική και πιό πρόσφορη από τη σχέση εξάρτησης που χαρακτήριζε τους δεσμούς μας αμέσως μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο ή τη δύσκολη σχέση των ➜

Αντιτρομοκρατικά, χωρίς εισαγωγικά

→ δεκαετιών του '70 και του '80. Αυτό, πιστεύω, είναι το πιό σημαντικό βήμα που μπορούμε να κάνουμε για να διασφαλίσουμε μια δυναμική αμερικανοελληνική φιλία και συμμαχία ανάμεσα σε ίσους εταίρους τον επόμενο αιώνα.

Εκφέρω αυτά τα σχόλια για την κοινή μας εμπειρία γιατί το παρελθόν φαίνεται να παίζει έναν αποφασιστικό και κρίσιμο ρόλο στον τρόπο με τον οποίο οι Έλληνες και οι Αμερικανοί βλέπουν ο ένας τον άλλο. Είναι εντυπωσιακό πώς ο ρόλος του Τρούμαν, των Συνταγματαρχών και των γεγονότων του παρελθόντος εξακολουθούν να αποτελούν θέμα συζήτησης. Θα μπορούσα να πω ότι παίζουν κυρίαρχο ρόλο στις συζητήσεις ανάμεσα σε Έλληνες και Αμερικανούς. Η Ιστορία ακόμα προκαλεί συζητήσεις, επανέρχεται στη μνήμη και μερικές φορές επίσης γίνεται αντικείμενο διαστρέβλωσης, και τότε αυτό μας χωρίζει τον ένα απο τον άλλο.

Ως δημοκρατικά καθεστώτα, εμείς πρέπει να σεβόμαστε την ιστορία και να τη θυμόμαστε. Οι Έλληνες και οι Αμερικανοί, όμως, πρέπει να αντισταθούν στον πειρασμό να γίνουν όμηροι της Ιστορίας και να επιτρέψουν στα γεγονότα του παρελθόντος να μας κυριεύουν σήμερα. Προκειμένου να επιτύχουμε στην επόμενη χιλιετία, χρειάζεται να ξεπεράσουμε τα σκοτεινά κεφάλαια της ιστορίας μας καθώς ατενίζουμε θετικότερα προς μια αναζωογονημένη σχέση. Γι'αυτό τον λόγο ας ζητήσουμε, στην πραγματικότητα ας ενθαρρύνουμε, τους ιστορικούς να συζητήσουν ό,τι έγινε στο παρελθόν και να τους ανοίξουμε τα αρχεία μας. Την ίδια στιγμή, ας δεσμευτούμε να δημιουργήσουμε ένα καινούργιο και σύγχρονο κατάλογο θεμάτων για το μέλλον.

Νά τι πιστεύω ότι είναι ζωτικό για το μέλλον. Η Ελλάδα και οι Ηνωμένες Πολιτείες μπορούν να βοηθήσουν την Ευρώπη να επιτύχει την ειρήνη, την ευημερία και την ενότητα που τόσο εμφανώς της έλλειψε κατά το μεγαλύτερο μέρος του 20ού αιώνα. Αν η Ελλάδα και οι Ηνωμένες Πολιτείες πρόκειται να επιτύχουν έναν αποτελεσματικό και σύγχρονο κατάλογο θεμάτων απαραίτητο για τη θωράκιση και διευρύνση της σχέσης μας, πρέπει να ανταποκριθούμε σε πέντε προκλήσεις: Πρώτον, να εξυψώσουμε και να ενδυναμώσουμε τη σχέση μας. Δεύτερο, να καταστήσουμε τα οικονομικά θέματα - εμπορικές σχέσεις και επενδύσεις - τον πυρήνα της. Τρίτο, να δημιουργήσουμε ένα μέλλον σταθερής ειρήνης μεταξύ της Ελλάδας και της Τουρκίας και να ενοποιήσουμε την Κύπρο. Τέταρτο, να επαναβεβαιώσουμε την ανειλημμένη υποχρέωση που έχουμε ο ένας προς τον άλλο σε θέματα ασφαλείας. Και πέμπτο, να μεταμορφώσουμε τον πεπαλαιωμένο κατάλογο θεμάτων μας προς συζήτηση σε μια σύγχρονη και ώριμη συνεργασία. Αυτοί οι στόχοι δεν μπορούν να επιτευχθούν εύκολα χωρίς δημιουργικότητα, σκληρή εργασία και σαφή προθυμία να διδαχθούμε από το παρελθόν και να οικοδομήσουμε κάτι καλύτερο για το μέλλον.

Η πρώτη πρόκληση που αντιμετωπίζουμε είναι το να πάρουμε την καλή σχέση που έχουμε τώρα και να εργαστούμε προκειμένου να την κάνουμε ακόμα πιο δυνατή για τον νέο αιώνα και την νέα χιλιετία. Η Ελλάδα και οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι φίλοι και εταίροι που χρειάζεται να εξετάσουν τη σχέση τους αποστασιοποιημένα και να πάρουν την απόφαση να στηρίξουν τα θεμέλια, να επισκευάσουν τους τοίχους και να φτιάξουν τη σκεπή. Ένα από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα κάθε ώριμης σχέσης είναι η ικανότητα διαφωνίας μέ εκλογικευμένο τρόπο και με μετρημένα λόγια. Δεν υπάρχουν δύο χώρες, ακόμα και αν είναι οι καλύτεροι φίλοι, που να συμφωνούν σε κάθε θέμα. Η σχέση της χώρας μου με τον Καναδά, με τον οποίο έχουμε αφύλακτη συνοριακή γραμμή μήκους 5,000 χιλιομέτρων, αναφέρεται συχνά σαν παράδειγμα . Και έτσι θα έπρεπε να είναι. 'Ομως, έχουμε διαφωνίες σε πολλά θέματα με τον Καναδά. Ωστόσο, δεν επιτρέπουμε στις διαφωνίες αυτές να υπονομεύσουν την ευρύτερη φιλία μεταξύ μας. Η Ελλάδα και οι Ηνωμένες Πολιτείες θα πρέπει να προσπαθήσουν πολύ να κάνουν τό ίδιο. Δυστυχώς, επιτρέψαμε στη σχέση μας να επιδεινωθεί για μεγάλο χρονικό διάστημα. Πρέπει επομένως τώρα να επαναφιερώσουμε τους ευατούς μας σε τίποτα λιγότερο από μια στενή και αλληλοϋποστηρικτική συνεργασία. Επιτρέψτε μου να προτείνω δύο τρόπους για να ξεκινήσουμε τη διαδικασία επανόρθωσης. Πρώτον, θα πρέπει οι χώρες μας να δεσμευτούν να έχουν πολύ ενεργότερες ανταλλαγές επισκέψεων και συναντήσεων ανάμεσα σε υψηλού επιπέδου κυβερνητικούς αξιωματούχους. Είτε το πιστέυετε είτε όχι, από το 1993, μόνον δύο Αμερικανοί υπουργοί επισκέφθηκαν την Αθήνα. Η Κυβέρνησή μου είναι αποφασισμένη να αυξήσει τον αριθμό και την ποιότητα των ανταλλαγών ανάμεσα στους ανώτερους αξιωματούχους. Η επικοινωνία ανάμεσα σε υψηλόβαθμους αξιωματούχους είναι ζωτικής σημασίας για την δημιουργία μιας πραγματικά καλής σχέσης.

Δεύτερον, Έλληνες και Αμερικανοί χρειάζεται να ξεπεράσουν το κλίμα καχυποψίας και έλλειψης εμπιστοσύνης που κατά καιρούς υφέρπουν στη σχέση μας. Πιστεύω ότι οι δύο κυβερνήσεις μας έχουν επιλύσει αποτελεσματικά αυτό το πρόβλημα τα τελευταία χρόνια αλλά εξακολουθεί να έχει δεσπόζουσα θέση μεταξύ λίγων στον ελληνικό Τύπο, όπου βρίσκει κανείς θεωρίες συνομωσίας και, μερικές φορές, ακόμη και απερίφραστες διαστρεβλώσεις. Επιτρέψτε μου να σας δώσω ένα παράδειγμα από την εβδομάδα που πέρασε. Κάποιες εφημερίδες και στη συνέχεια σχολιαστές της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου ισχυρίστηκαν ότι είχα προτείνει κάποιου είδους συμβιβασμό στο Αιγαίο όπου θα εξασφαλιζόταν η ελληνική κυριαρχία των νησίδων Καλόγεροι με αντάλλαγμα τη μείωση του εναερίου χώρου που από καιρό διεκδικεί η Ελλάδα. Στην πραγματικότητα, ούτε το είπα αλλά ούτε και θα μπορούσα καν να το φανταστώ. Τα δύο αυτά θέματα ούτε συνδέονται ούτε θα πρέπει να συνδεθούν μεταξύ τους. Το δημοσίευμα δεν στηριζόταν σε γεγονότα. Το αποτέλεσμα ήταν μια συζήτηση που το μόνο που κατάφερε ήταν να ενσπείρει καχυποψία, να δημιουργήσει δυσπιστία και να αποπροσανατολίσει από συζητήσεις για τα πραγματικά προβλήματα. Έχουμε σοβαρά θέματα προς συζήτηση. Ας μη ξοδεύουμε χρόνο και ενέργεια σε φανταστικά θέματα.

Η Πρεσβεία μας θα είναι ανοιχτή στον Τύπο γιατί αυτό συνάδει με τη δημοκρατική παράδοση και γιατί ελπίζουμε ότι μέσω αυτής της διαδικασίας θα καθιερώσουμε έναν υπεύθυνο διάλογο για τα θέματα που αφορούν τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Ελλάδα. Επίσης θα δημιουργήσουμε στην Πρεσβεία διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου μέσω της οποίας οι Ελληνες πολίτες θα μπορούν να έχουν άμεση, ανοικτή και ελεύθερη επικοινωνία μαζί μας.

Η δεύτερη πρόκληση που αντιμετωπίζουν η Ελλάδα και οι ΗΠΑ είναι να αναγνωρίσουν οτι οι εργασίες αυτού του Εμπορικού Επιμελητηρίου, εμπορικές συναλλαγές, επενδύσεις και οικονομική συνεργασία θα αποτελέσουν στο μέλλον το ζωτικό πυρήνα των σχέσεών μας. Κανένα άλλο θέμα δεν παρουσιάζει τόσο μεγάλη επίδραση και δεν έχει τόσο ουσιαστική σημασία για το μέλλον. Ξεκινούμε μ'έναν αριθμό φυσικών πλεονεκτημάτων, →

Αντιτρομοκρατικά, χωρίς εισαγωγικά

➜ συμπεριλαμβανομένης της μακροχρόνιας συμμαχίας μας, το έντονο αμερικανικό ενδιαφέρον για την ελληνική αγορά, την επιχειρηματική φύση των λαών μας και τη στενή σχέση των Ελλήνων με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Για τους λόγους αυτούς είναι απογοητευτικό το γεγονός ότι το άμεσο διμερές εμπόριο ανέρχεται μόνον σε 1.5 δισ. δολλάρια ετησίως, κάτι που τοποθετεί την Ελλάδα στην τελευταία θέση του καταλόγου του αμερικανικού εμπορίου σε σχέση με τις χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρέπει να επιδείξουμε αποφασιστικότητα σήμερα να βελτιώσουμε την κατάσταση. Πιστεύω ότι πρέπει να θέσουμε ως πρόκληση τον διπλασιασμό του όγκου του εμπορίου μεταξύ Ηνωμένων Πολιτειών και Ελλάδας στη διάρκεια των πέντε προσεχών ετών και να προσελκύσουμε ουσιαστικά μεγαλύτερες αμερικανικές επενδύσεις στην Ελλάδα. Εμείς θα κάνουμε αυτό που πρέπει από πλευράς μας αναζητώντας επιθετικά εμπορικές ευκαιρίες για Αμερικανούς στην Ελλάδα. Γι'αυτό και βρίσκομαι στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσω σήμερα ότι ο υπουργός Εμπορίου κ. Γουίλλιαμ Νταίηλυ θα βρίσκεται στην Αθήνα αυτό το σαββατοκύριακο για να ξεκινήσει αυτή την προσπάθεια. Η Ελλάδα είναι μια ελκυστική αγορά και πρέπει να είναι σε θέση να πείσει τις αμερικανικές εταιρίες να επενδύσουν εδώ στον ενεργειακό τομέα, στις περιβαλλοντικές υπηρεσίες, στην υψηλή τεχνολογία, και στους τομείς άμυνας και Τουρισμού. Η Ελληνική κυβέρνηση χρειάζεται επίσης να κάνει αυτό που πρέπει από δικής της πλευράς. Πρέπει να διατηρήσει ένα σταθερό πλαίσιο παιχνιδιού κατά τη δημοπράτηση των έργων ώστε οι αμερικανικές εταιρίες να μπορούν να ανταγωνίζονται με τους Ευρωπαίους ανταγωνιστές τους με ίσους όρους. Πρέπει να λύσει το μείζον πρόβλημα της παραβίασης των Δικαιωμάτων της Πνευματικής Ιδιοκτησίας, εξαιτίας του οποίου η αμερικανική βιομηχανία έχει ετήσια ζημιά υψηλότερη από 125 εκατομμύρια δολλάρια. Η αποφασιστική προσπάθεια της Κυβέρνησης Σημίτη να αναμορφώσει την ελληνική οικονομία φέρνει την Ελλάδα εγγύτερα στη συμμετοχή της στην Ευρωπαϊκή Νομισματική Ένωση. Δομικές αλλαγές, όπως είναι η κατάργηση των μονοπωλίων και οι ιδιωτικοποιήσεις, θα αποφέρουν οικονομικά οφέλη καθώς περισσότερες αμερικανικές εταιρίες θα βρίσκουν την Ελλάδα ελκυστική τώρα για επενδύσεις. Ας εργαστούμε όλοι μαζί για να διατηρήσουμε αυτή τη θετική τάση.

Η τρίτη πρόκληση για τις χώρες μας είναι να δημιουργήσουμε μια μόνιμη ειρήνη μεταξύ της Ελλάδας και της Τουρκίας, και να βοηθήσουμε στην επίτευξη μιας ενιαίας Κύπρου. Εμείς οι Αμερικανοί θέλουμε να δούμε μια ειρηνική, σταθερή Ανατολική Μεσόγειο, όπου η πιθανότητα αντιπαράθεσης θα εκμηδενιστεί και οι λαοί της περιοχής θα μπορούν να ζουν σε διαρκή ειρήνη. Σαφώς, το Κυπριακό και οι Ελληνοτουρκικές διαφορές είναι από τα πιο δύσκολα και περίπλοκα διπλωματικά προβλήματα στον κόσμο. Ο Πρόεδρος Κλίντον, η υπουργός Εξωτερικών κ.Ωλμπράιτ, ο Πρέσβης κ. Χόλμπρουκ και όλοι εμείς στην αμερικανική κυβέρνηση θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να βοηθήσουμε. Κατανοούμε ειλικρινά την ιστορία και τα συναισθήματα που βρίσκονται πίσω από τις διαφορές. Και παραμένουμε έτοιμοι να προσφέρουμε τις καλές μας υπηρεσίες αν οι εμπλεκόμενες χώρες επιθυμούν κάτι τέτοιο. Αλλά ούτε εμείς, ούτε καμμία άλλη χώρα θέλει, μπορεί ή πρέπει να επιβάλλει λύσεις. Σε τελική ανάλυση, οι ίδιοι οι λαοί της περιοχής αυτής πρέπει να διευθετήσουν τις διαφορές τους, και πρέπει να το πράξουν ειρηνικά.

Η ειρήνη, εν τούτοις, δεν θα είναι δυνατή χωρίς την απόφαση όλων των πλευρών να αναλάβουν φιλόδοξα, ακόμη και ριψοκίνδυνα, βήματα προκειμένου να λύσουν το σημερινό αδιέξοδο. Και γιατί όχι; Αν η Νότια Αφρική είναι σε θέση να απαλλαγεί με ειρηνικά μέσα από μια ιστορία Ααπαρντχάιντ, αν οι κάτοικοι του Σαλβαδόρ μπορούν να ψηφίσουν με δημοκρατικές διαδικασίες για να λήξουν τον εμφύλιο πόλεμό τους, αν οι Ισραηλινοί και οι Παλαιστίνιοι μπορούν να καθήσουν γύρω από το τραπέζι της ειρήνης, τότε σίγουρα οι Έλληνες και οι Τούρκοι , και οι Ελληνοκύπριοι και οι Τουρκοκύπριοι μπορούν επίσης να βρούν τον τρόπο να ξεπεράσουν τις παρεξηγήσεις και τη διχόνοια με θάρρος, δημιουργικότητα, δεσμεύσεις και συμβιβασμό. Μερικοί από σας μέσα σ'αυτή την αίθουσα έχουν ήδη επιδείξει το θάρρος για τη δημιουργία ελληνοτουρκικών επιχειρηματικών σχέσεων . Έχετε κάνει τα πρώτα σημαντικά βήματα στο μακρύ δρόμο προς την ειρήνη. Μερικές φορές, εμείς οι εντός της κυβέρνησης χρειαζόμαστε την έμπνευση από τους εκτός, και πολλά ηγετικά στελέχη του επιχειρηματικού κόσμου στην Ελλάδα και την Τουρκία μας προσφέρουν σήμερα αυτή την έμπνευση.

Η τέταρτη πρόκληση είναι να επαναβεβαιώσουμε και να ανοικοδομήσουμε τις ανειλημμένες μας υποχρεώσεις στην ασφάλεια ο ένας του άλλου. Εδώ τα νέα είναι πολύ πιο ελπιδοφόρα από ό,τι σε κάποιους άλλους τομείς της σχέσης μας. Οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Ελλάδα έχουν ανειλημμένες υποχρεώσεις στο ΝΑΤΟ, στη διεύρυνσή του και τον σημερινό και μέλλοντα ρόλο του ως του μόνου ουσιαστικού φορέα για την διαρκή ειρήνη και σταθερότητα της Ευρώπης στο μέλλον. Οι Αμερικανοί και οι Έλληνες στρατιωτικοί συνεργάζονται στενά και αποτελούν παράδειγμα προς μίμησιν. Για την προώθηση αυτής της συνεργασίας, ο Στρατηγός Ντέννις Ράιμερ, Αρχηγός του Αμερικανικού Στρατού μαζί με ένα μέλος του Μικτού Αμερικανικού Επιτελείου θα επισκεφθούν την Ελλάδα την ερχόμενη εβδομάδα.

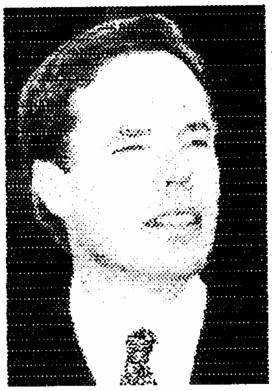
Υπάρχει, όμως, και μια άλλη διάσταση σχετικά με τους δεσμούς ασφάλειας των δύο χωρών μας: Αφορά αυτή την ίδια την ασφάλεια των πολιτών μας, η οποία πράγματι απαιτεί μεγαλύτερη προσήλωση από μέρους μας. Χρειάζεται να προστατεύσουμε τους λαούς μας από την απειλή της τρομοκρατίας τόσο μέσα στις δύο χώρες μας όσο και σε ολόκληρο τον κόσμο. Αναλογιζόμαστε με φρίκη τους αθώους Έλληνες πολίτες που δολοφονήθηκαν στο Κάιρο. Και αναλογιζόμαστε με θλίψη τους τέσσερις Αμερικανούς διπλωμάτες, τον Έλληνα υπάλληλο της Πρεσβείας μας και τον μεγάλο αριθμό Ελλήνων που δολοφονήθηκαν εδώ στην Αθήνα τα τελευταία 22 χρόνια. Έχουμε κοινή ηθική υποχρέωση προς τις οικογένειες των δολοφονημένων να φέρουμε τους δολοφόνους ενώπιον της δικαιοσύνης. Πρέπει να συμφωνήσουμε ότι δεν υπάρχει χώρος στον πολιτισμένο κόσμο μας για αυτούς που δολοφονούν για στενούς και κυνικούς πολιτικούς σκοπούς. Γι'αυτό είναι τόσο ενθαρρυντικό το γεγονός της χθεσινής σύλληψης υπόπτων τρομοκρατών από τις ελληνικές αρχές.

Κυρίες και Κύριοι, η πέμπτη και τελευταία πρόκληση για την Ελλάδα και τις Ηνωμένες Πολιτείες -- η πιο ουσιαστική και σημαντική απ'όλες -- είναι να μεταμορφώσουμε την όλη σχέση από το παλιό στο καινούργιο, από έναν πεπαλαιωμένο κατάλογο θεμάτων σ'έναν σύγχρονο και ώριμο, που να βασίζεται σε αμοιβαίο σεβασμό και το καλώς εννοούμενο ίδιον όφελος. Ανεξάρτητα με το πόσο βαθειές έχουν γίνει οι διαφορές στο θέμα της Κύπρου και στα ελληνοτουρκικά θέματα, οι προσπάθειές μας να τις λύσουμε δεν πρέπει να μας εκτρέπουν και από την προσπάθεια να διευρύνουμε τον κατάλογο των θεμάτων μας, ώστε αυτός να περιλάβει διευρυμένη ➜

Αντιτρομοκρατικά, χωρίς εισαγωγικά

→ συνεργασία στα Βαλκάνια και στις Παραευξείνιες περιοχές, όπου η Ελλάδα απολαμβάνει πολλά φυσικά πλεονεκτήματα. Δεν πρέπει να μας εμποδίζουν να βρούμε τρόπο να συνδυάσουμε την αμερικανική και ελληνική επιδεξιοσύνη στη Βοσνία για να βοηθήσουμε άλλους να συνάψουν ειρήνη. Πάνω από όλα, δεν πρέπει να μας παρεμποδίζουν να ξεπερνάμε τα στερεότυπα που έχουμε ο ένας για τον άλλο προκειμένου να βρούμε ένα καινούργιο, ανώτερο επίπεδο συνεργασίας για το μέλλον.
Είμαι αισιόδοξος για το μέλλον της ελληνοαμερικανικής σχέσης. Πιστεύω ειλικρινά ότι οι καλύτερες μέρες μας είναι εμπρός μας. Έχουμε πίστη σε κοινά αρχαία ιδανικά, τη δημοκρατία και την αγάπη για ελευθερία. Ο δρόμος μπροστά μας δεν είναι ούτε ευθύς ούτε εύκολος. Αλλά μπορούμε και πρέπει να συμφωνήσουμε σε μια σύγχρονη συνεργασία καθώς αντιμετωπίζουμε ένα κόσμο σε μεταβατική κατάσταση. Με την προσήλωση των κυβερνήσεών μας, τις ιδέες των λαών μας και τη βοήθεια όλων όσοι βρίσκονται σε αυτή την αίθουσα, πιστεύω ότι μπορούμε να φτάσουμε εκεί.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Πάνω από ένας χρόνος, λοιπόν, έχει περάσει απ' τις 14 Γενάρη 1998 κι απ' το λόγο του Burns στο Ελληνοαμερικανικό Επιμελητήριο. Τον αναδημοσιεύσαμε, όπως τον «κατεβάσαμε» από το internet και το μόνο, που προσθέσαμε, είναι οι υπογραμμίσεις.
Ο Burns, όπως λέει, είχε ξανάρθει στην Αθήνα, το 1991, και είχε άμεση εμπειρία των αντιαμερικανικών αισθημάτων του ελληνικού λαού που διαδήλωνε ενάντια στην επίσκεψη του George Bush.
Οπωσδήποτε είχε και πληροφορίες απ' τον αδελφό του, που έμεινε εδώ επτά ολόκληρα χρόνια, κατασκοπεύοντας για λογαριασμό των ΗΠΑ.
Η «ειδική» σχέση των ΗΠΑ με την Ελλάδα καθορίζεται από τον Burns, σαν σχέση εξάρτησης της δεύτερης από τις πρώτες. Ανερυθρίαστα, ομολογεί τον βρώμικο ρόλο της χώρας του στον εμφύλιο. Χωρίς ίχνος ντροπής καυχιέται για το ότι οι ΗΠΑ έσυραν την Ελλάδα στον πόλεμο της Κορέας, το 1950, κι αμέσως μετά επαινεί την δουλικότητα, με την οποία η ελληνική κυβέρνηση διευκόλυνε, το 1991, τις επιχειρήσεις των ΗΠΑ ενάντια στον ιρακινό λαό.
Οπωσδήποτε, ο έμπειρος διπλωμάτης δεν έκανε τυχαία αυτό το άλμα των 41 χρόνων, από το 1950 στο 1991. Οι τρέχουσες εξελίξεις δείχνουν πως κύρια αποστολή του Burns είναι η προετοιμασία ενός νέου συρσίματος της Ελλάδας σε έναν πόλεμο απ' τον οποίο δεν θα κερδίσει απολύτως τίποτε, όπως δεν κέρδισε το 1950 και το 1991.
«Περίπλοκο», λοιπόν, το πλέγμα των σχέσεων των ΗΠΑ με την Ελλάδα. Κι αυτό, γιατί, ενώ «μαζί πολεμήσαμε και κερδίσαμε τον Ψυχρό Πόλεμο», ο ελληνικός λαός ήθελε να είναι ανεξάρτητος κι έτσι «από καιρού εις καιρόν είχαμε και τις διαφορές μας».
Ο Burns, το ξέρει πολύ καλά ότι χωρίς τη δουλικότητα των μεταπολεμικών κεβερνήσεων της Ελλάδας και χωρίς την ωμή παρέμβαση των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, η Ελλάδα θα είχε περάσει στο κομμουνιστικό στρατόπεδο, αφού προς τα εκεί έκλινε η μεγάλη πλειοψηφία του λαού της. «Αντιλαμβάνεται» πως «περπατάει» ακόμη και σήμερα «σε ναρκοπέδιο». Δεν διστάζει, ωστόσο, να αισθανθεί «υπερήφανος» για την μεταπολεμική κατοχή, που επέβαλαν στην Ελλάδα οι ΗΠΑ, με το δόγμα Τρούμαν και το σχέδιο Μάρσαλ.
Κυνικά, δηλώνει απλώς «λιγότερο υπερήφανος» για την στήριξη της χούντας. Δεν ζητάει βέβαια συγγνώμην. Περιορίζεται σ' ένα «μακάρι» να ήταν αλλοιώς... Αφού, όμως, δεν ήταν αλλοιώς, θα έπρεπε οι Έλληνες να σκύψουν το κεφάλι και να μην αρχίσουν, μεταχουντικά, τις «αντεγκλήσεις» με τους Αμερικάνους αφέντες τους, αλλά να τους ευγνωμονούν δουλικά για το ότι, τελικά, "άλλαξαν κι έρριξαν την χούντα"...
Σ' ένα, πάντως, πράγμα, φαίνεται πως δεν αλλάζουν οι ηγέτες των ΗΠΑ. Κι αυτό είναι το αντιαριστερό τους μένος. Είτε πρόκειται για τους "κομμουνιστές" (όπως το 1967), είτε πρόκειται για τους "τρομοκράτες" (όπως την επομένη της σύλληψης του Νίκου Μαζιώτη), οι υπερπόντιοι επικυρίαρχοι δεν χάνουν ευκαιρία να μην ζητήσουν από τις άλλες χώρες την κεφαλή των αντιπάλων τους επί πίνακι...
Μήπως ξεχνάμε τον Μωχάμεντ Χαμντάν ή τον Γιώργο Μπαλάφα ; Μήπως ξεχάστηκε η τόσο πρόσφατη περίπτωση του καταδικασμένου σε θάνατο Αμπντουλλάχ Οτζαλάν ; Μήπως θα πρέπει να θυμίσουμε πως η εκτέλεση του Μουμμία Αμπού Τζαμάλ αναμένεται από μέρα σε μέρα ; Ή μήπως υπάρχει κανείς τόσο αφελής, ώστε να πιστεύει στην "ανεξαρτησία της ελληνικής δικαιοσύνης" ;

23/6/1999 : Santiago, ΧΙΛΗ.- Η χούντα έπεσε και η "δημοκρατία" αποκαταστάθηκε εδώ και δεκαπέντε χρόνια. "Παιδιά ενός κατώτερου θεού", ωστόσο, οι Mapuches - οι Ινδιάνοι της Νότιας Χιλής, που μετά από πορεία 750 χιλιομέτρων και 10 περίπου μηνών (αφού κάθε τόσο διακοπτόταν βίαια, σταματούσε και ξανάρχιζε) έφτασαν στην πρωτεύουσα στις 21 Ιουνίου - δεν είναι δυνατόν να συναντήσουν τον πρόεδρο της δημοκρατίας "τους", παρά μόνο ΜΕ ΤΗΝ ΒΙΑ.

ΑΦΙΕΡΩΝΟΥΜΕ ΤΑ ΟΣΑ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΣΤΟΝ ΝΙΚΟΛΑ ΜΑΖΙΩΤΗ, ΠΟΥ ΔΙΚΑΖΕΤΑΙ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑ (5/7/99), ΩΣ "ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ", ΕΠΕΙΔΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΘΗΚΕ ΕΜΠΡΑΚΤΑ ΣΤΟΥΣ ΙΝΔΙΑΝΟΥΣ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ.

Ινδιάνοι, λοιπόν, δεν υπάρχουν μόνο στις Τσιάπας του μεξικάνικου νότου. Δεν υπάρχουν μόνο στο Περού, στην Κολομβία, στην 8η, 9η και 10η περιφέρεια της Χιλής... ΙΝΔΙΑΝΟΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ (και όχι μόνο)... Τι είναι οι Ινδιάνοι ; Είναι, λοιπόν, κάτι περίεργοι τύποι που αρνούνται μετά μανίας να εκσυγχρονιστούν. Είτε πρόκειται για τον υδροηλεκτρικό σταθμό Ralco, στις εκβολές του ποταμού Biobio, είτε πρόκειται για τα χρυσωρυχεία της TVX Gold στην Βόρεια Ελλάδα ή για τα αντίστοιχα των βουνών της Περγάμου της γειτονικής Τουρκίας, οι Ινδιάνοι κάνουν ό,τι μπορούν για να σταματήσουν την ανάπτυξη. ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΠΟΥ ΓΙ' ΑΥΤΟΥΣ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΤΗΝ ΕΞΟΝΤΩΣΗ ΤΟΥΣ. Επιμένουν να ζήσουν οι Ινδιάνοι όλου του κόσμου. Επιμένουν να ζήσουν σ' έναν κόσμο ανθρώπινο, με φυτά, με ζώα, με ανθρώπους... Επιμένουν κι οι άλλοι - η TVX Gold, η Forestal MININCO και οι κυβερνήσεις που τις υπηρετούν, με τους στρατούς, τους μπάτσους, τους μπράβους και τους δικαστές τους - να καταστρέψουνε αυτόν τον κόσμο. Να τον μεταβάλουν σ' ένα χρυσωρυχείο που θα φουσκώνει τις τσέπες τους. Σ' ένα χρυσωρυχείο απ' όπου θα ξεθάβουν το "πολύτιμο" μέταλλο κι όπου θα θάβουν την "άχρηστη και ευτελή" ζωή. Ο Νικόλας Μαζιώτης, ένας άνθρωπος που έμαθε - εδώ και καιρό - να "βαδίζει ανάποδα" (όπως είχε πει κι ο Νικόλας Άσιμος), να θεωρεί δηλαδή ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΤΗΝ ΖΩΗ ΚΑΙ ΑΧΡΗΣΤΟ ΤΟ ΧΡΥΣΑΦΙ, κατάλαβε πως ήταν Ινδιάνος. Κατάλαβε ότι αυτοί, που σκότωναν τους Ινδιάνους του πλανήτη, ήθελαν να σκοτώσουν και τον ίδιο. ΑΝΤΕΔΡΑΣΕ ΣΩΣΤΑ. Η ΠΡΑΞΗ ΤΟΥ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΩΣΤΟΣΟ ΜΟΝΟ ΠΡΑΞΗ ΑΥΤΟΑΜΥΝΑΣ. ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΠΡΑΞΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ. ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΙΝΔΙΑΝΟΙ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΞΕΡΟΥΝ ΝΑ ΤΑΣΣΟΝΤΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΙ... Το υπουργείο απονέκρωσης, το κατ' ευφημισμό αποκαλούμενο "ανάπτυξης", είναι το γενικό επιτελείο των εχθρών της ζωής. Εκεί καταστρώνονται τα σχέδια εξόντωσης των ανθρώπων, των ζώων, των φυτών. Εκεί παίρνονται οι αποφάσεις κι εκεί συσσωρεύεται ο πλούτος των ανθρώπων για να μεταβληθεί σε χρήμα απάνθρωπο. Οι υπουργοί και οι υπάλληλοι δεν φοβήθηκαν για την ζωή. Ούτε καν για την δική τους την ζωή, αφού δεν διαθέτουν τέτοια. Φοβήθηκαν πως ο "εκρηκτικός μηχανισμός" θα έκανε κακό στο χρήμα... ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΔΕΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΟΥΝΤΑΙ ΑΠ' ΤΙΣ ΣΩΣΤΕΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑ ΜΑΖΙΩΤΗ ΚΑΙ ΤΩΝ MAPUCHES. ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΙΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ, ΤΟ ΧΡΗΜΑ.

Μέσα στον ορυμαγδό των βομβαρδισμών ενάντια στο Ιράκ και στην Γιουγκοσλαβία, από τον ίδιο πάντα εχθρό της ζωής - ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ, η Πέργαμος, η Ολυμπιάδα, το Lleulleu, δεν κατάφεραν να ξεπεράσουν τα "ψιλά" των τοπικών εφημερίδων. Αυτό το άρθρο, λοιπόν, ΤΟΥΣ ΤΟ ΧΡΩΣΤΑΜΕ...

Όχι, βέβαια, Δεν τον έχουμε ξεχάσει τον Pinochet - τον δολοφόνο χιλιάδων Χιλιανών, τον βασανιστή ενός ολόκληρου λαού, το σημερινό "δημοκρατικό άλλοθι" του δολοφόνου χιλιάδων Γιουγκοσλάβων, του Tony Blair... Τα βάσανα, ωστόσο, του χιλιάνικου - όπως και όλων των λαών - δεν τελειώνουν με την "πτώση μιας στρατιωτικής χούντας" και με την άνοδο στην εξουσία μιας "χούντας κοινοβουλευτικής"

26/8/1998 : Η πορεία αρχίζει : ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ !

Κάποτε, κάποιοι φτωχοί χωρικοί παραπονέθηκαν στον Νασρεντίν Χίτζα :
- Χότζα, του είπαν, δεν αντέχουμε άλλο. Είμαστε δεκαπέντε άνθρωποι και κοιμόμαστε όλοι στο ίδιο δωμάτιο... - Γουρούνι έχετε ; τους ρωτάει ο Χότζας. - Ναι. - Ε, βάλτε και το γουρούνι μέσα στο δωμάτιο. - Μα, Χότζα, τί καλό θα βγεί μ' αυτό ; - Κάντε αυτό που σας λέω και θα δείτε.
Πέρασαν κάμποσες μέρες κι ο Χότζας πάει και τους βρίσκει.
- Λοιπόν ; τους ρωτάει. - Κόλαση, Χότζα ! Με το γουρούνι μέσα η κατάσταση έχει γίνει ανυπόφορη. Θα πεθάνουμε ! - Καλά, τους λέει. Τώρα, μπορείτε να διώξετε το γουρούνι απ' το δωμάτιο.
Την άλλη μέρα, οι χωρικοί κτυπούσαν καταχαρούμενοι την πόρτα του Χότζα :
- Μπράβο Χότζα ! Είσαι πράγματι σοφός ! Μας έσωσες ! Διώξαμε το γουρούνι και ανασάναμε !!!

Έτσι, λοιπόν, συμβαίνει - σε μεγαλύτερη κλίμακα - και με ολόκληρους λαούς. Κάποια στιγμή, τα γουρούνια μπαίνουν στα σπίτια κι οι άνθρωποι καταλαβαίνουν πως "ο κόμπος έχει φτάσει στ χτένι". Ύστερα, τα γουρούνια φεύγουν κι ο κόσμος πανηγυρίζει την "ελευθερία" του. Αργότερα, έρχεται η στιγμή της "πληρωμής αυτής της ελευθερίας". Και τότε οι διαμαρτυρίες, τα παράπονα, οι γκρίνιες ξαναρχίζουν. Η εξουσία έχει την συνταγή έτοιμη : ΤΟ ΓΟΥΡΟΥΝΙ ! ΦΕΡΤΕ ΓΡΗΓΟΡΑ ΤΟ ΓΟΥΡΟΥΝΙ !!!

Το "παιχνίδι" μπορεί να επαναλαμβάνεται αρκετές φορές. ΟΧΙ, ΟΜΩΣ ΕΠ' ΑΠΕΙΡΟΝ.

ΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΟΙ ΛΑΟΙ ΔΕΝ ΠΑΙΖΟΥΝ ΑΛΛΟ...

MAPUCHES : ΠΑΙΔΙΑ ΕΝΟΣ ΚΑΤΩΤΕΡΟΥ ΘΕΟΥ

Τρισήμισυ, περίπου, αιώνες μετά την ανακάλυψη του "Νέου Κόσμου" από τον Κολόμβο και οι κοινωνίες που έχουν αρχίσει να αναπτύσσονται στην Λατινική Αμερική παρουσιάζουν σαφή φυλετικά, κοινωνικά και ταξικά χαρακτηριστικά :

Καταρχήν διακρίνουμε τους λευκούς από τους μιγάδες και αυτούς από τους ινδιάνους. Επίσης διακρίνουμε τους κατοίκους των πόλεων από εκείνους των καλλιεργήσιμων πεδινών εκτάσεων και αυτούς από τους κατοίκους των ορεινών περιοχών και της ζούγκλας. Διακρίνουμε, τέλος, τις άρχουσες τάξεις από την τάξη των μεταπρατών εμπόρων, αυτούς από τους αγρότες και τους τελευταίους από τους κατοίκους των ορεινών περιοχών και της ζούγκλας που αδυνατούν να ενταχθούν στην οικονομική πραγματικότητα των νέων "ανεξαρτήτων" κρατών της νότιας Αμερικανικής ηπείρου.
Σε αυτό το σκηνικό εντάσσεται και το νεοσύστατο κράτος της Χιλής που κηρύσσεται ανεξάρτητο το 1810, 10 χρόνια πριν τα υπόλοιπα λατινοαμερικανικά κράτη. Μετά από επανειλημμένες προσπάθειες των λευκών να εξοντώσουν τους ινδιάνους οι τελευταίοι περιορίζονται στα λιγοστά ορεινά εδάφη και στη δασώδη ζούγκλα του νοτιότατου άκρου της χώρας. Οι συνεχείς αγώνες τους, ενάντια στους λευκούς αποικιοκράτες που τους έκλεβαν τη γη, εξαναγκάζουν την χιλιανή κυβέρνηση (το 1886) να τους παραχωρήσει καθεστώς μερικής αυτοδιοίκησης και να αναγνωρίσει στο σύνταγμά της τις εξουσίες ενός "Συμβουλίου όλων των εδαφών" που θα διαχειρίζεται τις υποθέσεις των ινδιανικών κοινοτήτων μεταξύ τους.
Κατά αυτόν τον τρόπο ο ινδιανοκρατούμενος νότος αποκόπτεται οργανικά (δηλαδή οικονομικά και οργανικά) από το υπόλοιπο τμήμα της χώρας (κέντρο) όπου επικρατούν οι λευκοί (διευθυντική μεταπρατική τάξη). Στη διάρκεια των 160 περίπου χρόνων που μεσολαβούν μέχρι σήμερα, αρκετές εξεγέρσεις των Mapuches (των ινδιάνων, δηλαδή, του νότου) και άλλες τόσες προσπάθειες της λευκής κυβέρνησης του Santiago να τους καθυποτάξει δεν οδήγησαν σε κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα. Μέχρι το 1997 η περιοχή των ινδιάνων της νότιας Χιλής εξακολουθούσε να αυτοδιοικείται παρά την ύπαρξη "Διοικητή της 9ης Περιφέρειας", ο οποίος διοριζότανε από την κυβέρνηση. →→→

→→→ Κατ' ούσιαν η διοίκηση ασκείτο από τα τοπικά συμβούλια των δημογερόντων, υπό την εποπτεία του "Συμβουλίου Όλων των Εδαφών".
Το σκηνικό αρχίζει να αλλάζει, ήδη, από το 1996. Οι οικονομίες της βόρειας Αμερικής και της δυτικής Ευρώπης αντιμετωπίζοντας έλλειψη πρώτων υλών, βάζουν στο μάτι τις πλούσιες, μα παρθένες σε οποιαδήποτε ανθρώπινη εκμετάλλευση, της νότιας Αμερικής και Αφρικής. Είναι η εποχή της "Παγκόσμιας οικολογικής συνδιάσκεψης" του Ρίο ντε Τζανέιρο και της "Συμφωνίας του Κιότο". Όπως αποδεικνύεται από την συνέχεια των γεγονότων οι "σύνδιασκέψεις" και "συμφωνίες" αυτές δεν είχαν στόχο παρά την προστασία του περιβάλλοντος - όποιου είχε απομείνει - της βόρειας Αμερικής και δυτικής Ευρώπης και μόνο.

Το 1996, λοιπόν, ένας από τους μεγαλύτερους ομίλους επιχειρήσεων της Χιλής, ο όμιλος Mininco, εκδηλώνει το "αναπτυξιακό" ενδιαφέρον του για την νότια περιοχή της Χιλής. Εδώ υπογραμμίζουμε το σημαντικότατο στοιχείο ότι το μεγαλύτερο μέρος των κεφαλαίων του ομίλου προέρχεται από τις ΗΠΑ (αναγκαία διευκρίνηση : δεν υπάρχει ούτε μία νοτιο-αμερικανική εταιρεία σήμερα που να λειτουργεί χωρίς βορειο-αμερικανικά κεφάλαια).
Ο όμιλος Mininco εκδηλώνει το "ενδιαφέρον" του στην περιοχή έχοντας δύο βασικές κατευθύνσεις : 1. Την κατασκευή υδροηλεκτρικού φράγματος RALCO 2. Την υλοτόμηση της περιοχής.
Οι πρώτες εργασίες αρχίζουν την άνοιξη του 1998. Απαραίτητη προϋπόθεση για την συνέχισή τους είναι η απαλλοτρίωση τεραστίων εκτάσεων και η συνακόλουθη εκδίωξη των ινδιανικών πληθυσμών που ζουν σε αυτές. Όπως είναι φυσικό οι Mapuches αντιδρούν. Για να κάμψει την αντίστασή τους η κυβέρνηση επιστρατεύει τους "carabineros" (χωροφυλακή). Ωστόσο οι ινδιάνοι επιμένουν.
Τον Αύγουστο του 1998 το τοπικό συμβούλιο της Araucania ζητάει επίσημα από την χιλιανή κυβέρνηση την παύση των εργασιών της Mininco, επικαλούμενο τα συνταγματικά καθιερωμένα δικαιώματα των Mapuches. Στο κοινοβούλιο του Santiago οι αντεγκλήσεις, μεταξύ των κομμάτων, δίνουν και παίρνουν. Η πλειοψηφία όμως ανήκει στην Democracia Cristiana - κόμμα του προέδρου της χώρας Eduardo Frei - και στον κυβερνητικό συνασπισμό στον οποίο συμμετέχει το Partido Socialista De Chile (σοσιαλιστικό κόμμα της Χιλής, πρώτο σε εκλογική δύναμη). Η πλειοψηφία τάσσεται υπέρ της Mininco και κατά των Mapuches, που καταγγέλλουν την ύπαρξη συγκεκριμένων προσωπικών συμφερόντων στελεχών του κυβερνητικού συνασπισμού τα οποία κάνουν ότι μπορεί να περάσει από το χέρι για την συνέχιση των εργασιών. Η αντιπολίτευση διακρίνεται στην "δεξιά" (R.N.. = Renovacion Nacional - "Εθνική Ανανέωση", δηλαδή, του πρώην δικτάτορα Pinochet και U.D.I. = Union Democratica Independient : Ανεξάρτητη Δημοκρατική Ένωση) και στην "αριστερή" Partido Comunista de Chile - Κομμουνιστικό κόμμα Χιλής, γραμματέας του οποίου είναι η Gladys Marin). Οι δεξιοί και λόγω ιδεολογίας αλλά και λόγω συμπαράστασης στον διεθνές διωκόμενο αρχηγό τους Pinochet τηρούν "σιγή ιχθύος". Έτσι και αλλιώς ποτέ δεν είχαν την εκλογική υποστήριξη των Mapuches που - μάλλον δικαιολογημένα - τους θεωρούσαν "υπανθρώπους". Το Κομμουνιστικό Κόμμα, από την άλλη μεριά, δεν διαθέτει παρά πολύ μικρή δύναμη κι έτσι περιορίζεται - όπως θα δούμε - σε "ευχολόγια".

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ MAPUCHES ;

Ο Jose Paiquepuneo Paillan είναι ένας πολυπράγμων άνθρωπος. Προϊστάμενος του γραφείου υποθέσεων των ιθαγενών της Pintana και καθηγητής της Mapudungun (της γλώσσας, δηλαδή, των Mapuches) μπορεί άνετα να μας δώσει μια καλή εικόνα των δεσμών των μελών της εθνότητας του (είναι και ο ίδιος ινδιάνος Mapuche) και την κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι "Enis" (τα αδέλφια του) που ζουν στην πρωτεύουσα της χώρας (το περιβόητο Σαντιάγκο, Santiago αγγλιστί) όπου καταφεύγουν για να γλυτώσουν από την ανείπωτη φτώχεια τους. "Αλλάζουν μια ζωή μέσα στον καθαρό αέρα για χάρη μιας άλλης στην οποία δεν κατορθώνουν να ευημερήσουν". Όπως λέει "αν και η διδασκαλία της Mapudungun δεν εφαρμόζεται σαν πρόγραμμα του υπουργείου, τόσο στην 9η περιφέρεια, όσο και εδώ στην Pintana, υπάρχουν σχέδια. Με την βοήθεια του δημάρχου των Rapanuis και των Aymaras προσπαθούμε να διδάξουμε την γλώσσα στο παιδικό σταθμό. Η κατάσταση είναι πολύ καλύτερη στο βορρά αφού στα πανεπιστήμια της Arica και του Iquique υπάρχουν έδρες όπου μπορεί κανείς να διδαχθεί τη γλώσσα του... Ο κύριος στόχος του γραφείου των ιθαγενών της Pintana είναι η συσπείρωση των Mapuches που ζουν σ' ένα δήμο ο πληθυσμός του οποίου φτάνει τα 17 εκατομμύρια. Θέλουμε να τους βοηθήσουμε να συμμετέχουν στην ανάπτυξη του δήμου. Κυρίως, όμως, θέλουμε να διατηρήσουν την ταυτότητά τους, χωρίς αυτό να τους δημιουργεί complex. Μέχρι πριν από λίγο καιρό πολλοί Mapuches άλλαζαν τα επίθετά τους για να μην γίνονται στόχοι επιθέσεων και απέφευγαν να μιλούν την γλώσσα τους... Ο κόσμος, ακόμη, αποφεύγει να μιλάει δημοσίως την γλώσσα του και να τηρεί τα έθιμά του. Τόσο η γλώσσα όσο και οι παραδόσεις αντιμετώπιζαν σοβαρό κίνδυνο επειδή το σύστημα είχε κάνει τους Mapuches να χάσουν όποια εκτίμηση είχαν για τον πολιτισμό τους.
Σήμερα αυτό τείνει να αλλάξει και οι Mapuches αρχίζουν να νιώθουν υπερήφανοι για το έθνος τους. Οπωσδήποτε η γλώσσα μας είναι πιο δύσκολη απ' αυτή που μιλούν οι Huincas (δηλαδή οι λευκοί).... Στο Σαντιάγκο ζουν περίπου 500.000 Mapuches, αυτοί όμως που είναι οργανωμένοι σε συλλόγους κλπ. δεν ξεπερνούν τους 10.000. Η μεγάλη πλειοψηφία νιώθει ότι στις μέρες μας η ανάκτηση των πολιτιστικών μας αξιών δεν έχει νόημα και προσπαθούν να ενσωματωθούν στην κοινωνία των λευκών... Πράγματι σε ότι αφορά τις εδαφικές διεκδικήσεις μας τα στενά νοούμενα πολιτικά συμφέροντα παίζουν κάποιο ρόλο. Αποτελούμε ένα σύστημα ιδεολογικής πελατείας, ξένου προς τις παραδόσεις μας. Και δεχόμαστε την επιρροή δογμάτων που δεν πηγάζουν από τις ρίζες μας. Αναφέρομαι ιδιαίτερα στις Καθολικές και Ευαγγελικές δοξασίες που τείνουν να αντικαταστήσουν τις παραδοσιακές αξίες μας. Γι' αυτόν τον λόγο διακηρύσσουμε την επιστροφή στο παραδοσιακό μας τρόπο ζωής...Η διαδικασία του βίαιου εκχριστιανισμού κατέστρεψε τα έθιμά μας. Στο παρελθόν ανήκει, για παράδειγμα, η "Mingako", η περίφημη αλληλεγγύη των Mapuches προς όποιον την χρειάζεται και η οποία εκδηλώνονταν με ποικίλους τρόπους. Το πόσο σημαντική είναι η απώλεια αυτού του πανάρχαιου εθίμου φαίνεται καθαρά στις μέρες που ζούμε... Το 90% των Mapuches ζει σε έσχατη φτώχεια. Αυτό οδήγησε στην υποχρεωτική απομάκρυνση από τα χωριά τους. Πολλοί συμπατριώτες μου πίστευαν ότι θα ζούσαν καλύτερα στις πόλεις που τις έβλεπαν ως τα μοναδικά μέρη στα οποία θα μπορούσαν να επιβιώσουν. Αυτό ήταν πεποίθηση ιδιαίτερα των νέων (18-25 ετών) που άφηναν κατά χιλιάδες την ύπαιθρο και συνωστιζόταν στα αστικά κέντρα χωρίς να έχουν καμμια δυνατότητα να προκόψουν εκεί". →→→

Mapuches : Ημερολόγιο ενός αγώνα

Το ημερολόγιο των κινητοποιήσεων των Mapuches της Νότιας Χιλής, που ακολουθεί, συντάχτηκε με βάση τα δημοσιεύματα των εφημερίδων La Tercera, El Mercurio, Epoca, Diario del Sur, El Siglo, τα τηλεγραφήματα του ειδησεογραφικού πρακτορείου ORBE (κρατικού) κλπ.
Παρά το ότι δεν είναι ιδιαίτερα "αναλυτικό", πιστεύουμε ότι δίνει ανάγλυφη την εικόνα της κατάστασης.

9-6-97 : Ο βουλευτής Huenchumilla μιλώντας στον ραδιοφωνικό σταθμό του Bio Bio δηλώνει ότι δεν πρόκειται να ψηφίσει τον νόμο για την κατασκευή του υδροηλεκτρικού σταθμού Ralco. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο βουλευτής είναι και ο ίδιος Mapuche.
15-6-97 : Σε έρευνα που δημοσιεύει η εφημερίδα Mercurio ο πρόεδρος της Χιλής Eduardo Frei και οι εκπρόσωποι των κομμάτων αναλύουν τις θέσεις τους για την κατασκευή του υδροηλεκτρικού σταθμού. Σύμφωνα με τις δηλώσεις τους το Ralco θα αρχίσει να λειτουργεί το 2002. Φυσικά η λειτουργία του - όπως δέχονται οι Χιλιανοί πολιτικοί - "θα δημιουργήσει κάποια προβλήματα ύδρευσης στην περιοχή του Bio Bio, τα κέρδη, ωστόσο, θα είναι τεράστια... το σχέδιο για την μεταφορά των Mapuches σε άλλα σημεία της χώρας είναι το καλύτερο που έχει υπάρξει ποτέ στον κόσμο (σ.σ.!!!...) δουλεύουμε μαζί τους εδώ και 9 χρόνια, γνωρίζουμε τις κοινότητες της περιοχής, ξέρουμε τις ανάγκες τους". Αυτά λένε οι Χριστιανοδημοκράτες και οι Σοσιαλιστές στην εφημερίδα. Όσο για τον πρόεδρο Frei αφού δηλώνει ότι "είμαι πρόεδρος όλων των Χιλιανών" περιορίζεται σε ηθικολογικούς αφορισμούς αρνούμενος να πάρει οποιαδήποτε ουσιαστική θέση. Τονίζουμε ότι ο νόμος για το έργο αυτό δεν είχε ακόμα ψηφιστεί και οι ΗΠΑ και δεν είχαν αρχίσει ακόμα την εξαγορά της Mininco. Έτσι οι πρώτες αντιδράσεις δεν έρχονται παρά από μερικές οικολογικές ομάδες και κατοίκους της περιοχής του Bio Bio. Γεγονός που επιτρέπει στην κυβέρνηση της Χιλής να υποβαθμίσει τις αντιδράσεις τους.
20-4-98 : Όπως γράφει η εφημερίδα Epoca, ο πρόεδρος της Παγκόσμιας Τράπεζας James Wolfensohn αναγνωρίζει ότι έγινε "κακή δουλειά" σε ότι αφορά την εκτίμηση των επιπτώσεων της κατασκευής του κεντρικού υδροηλεκτρικού σταθμού Pangue και του φράγματος Ralco στον ποταμό Bio Bio. Στην συνέχεια ομολόγησε ότι "ήδη πολλοί Pehuenches (μία από τις φυλές των Mapuches) εξαναγκαστεί να εγκαταλείψουν τα χωριά τους στην περιοχή των εκβολών του Bio Bio..". Φυσικά τόνισε ότι "έχουν γίνει κάποιοι διακανονισμοί" ενώ στα λεγόμενα τους πρόσθεσε και τις συνήθεις ανθρωπιστικές κορώνες : "Πιστεύω ωστόσο ότι οι οικογένειες αυτών των ανθρώπων αξίζουν κάποια δικαιότερη μεταχείριση και ότι έχω κάποια ηθική ευθύνη απέναντι στους ιθαγενείς". Σύμφωνα με την εφημερίδα τις παραπάνω δηλώσεις πραγματοποίησε κατά την διάρκεια της συνόδου κορυφής των κρατών της Νότιας και Βόρειας Αμερικής. Η εφημερίδα αναφέρει επίσης ότι το σχέδιο, η υλοποίηση του οποίου άρχισε τον Μάρτη του 1997, έχει ήδη χρηματοδοτηθεί με 340 εκατ. δολ.. Απ' αυτά τα 150 δόθηκαν με την μορφή δανείου προς την Χιλιανή κυβέρνηση από τον "Διεθνή Χρηματοδοτικό Οργανισμό", παράρτημα της Παγκόσμιας Τράπεζας "για την στήριξη του ιδιωτικού τομέα".
20-5-98 : Όπως αναφέρει ρεπορτάζ της εφημερίδας La Tercera ο Huan Carlos Coronata, κυβερνήτης της επαρχίας του Bio Bio με έκκληση προς την κυβέρνηση ζητεί "δίκαιη μεταχείριση" των Pehuenches που υποχρεώνονται να εγκαταλείψουν την περιοχή που κατασκευάζεται ο υδροηλεκτρικός σταθμός. Στο μεταξύ οι εργασίες εκεί επιταχύνονται επειδή οι εταιρείες φοβούνται την αντίδραση των ντόπιων που αρχίζει να οργανώνεται για τα καλά. Ο βουλευτής της "πράσινης πτέρυγας" του Σοσιαλιστικού Κόμματος, Alejandro Naωarro, δηλώνει στην Βουλή ότι το θέμα θα πρέπει να απασχολήσει την δικαιοσύνη.
7-7-98 : Ο κυβερνητικός επίτροπος και ο κυβερνήτης της επαρχίας Bio Bio καταγγέλλουν την "διείσδυση" ξένων στοιχείων που υποκινούν τους ιθαγενείς της περιοχής να εξεγερθούν". Το προηγούμενο Σαββάτο Mapuches κατέλαβαν την γέφυρα Nireco στην περιοχή όπου κατασκευάζεται ο υδροηλεκτρικός σταθμός. Κατά τον επίτροπο Martin Zilic "υπάρχουν σαφείς ενδείξεις της παρουσίας κάποιων ακτιβιστών που προωθούν αυτού του είδους τις παράνομες ενέργειες". Παράλληλα ο κυβερνήτης του Bio Bio χαρακτήρισε ως "σόου" την κατάληψη στην γέφυρα και κατήγγειλε ως υποκινητές τους βουλευτές της "πράσινης πτέρυγας" (του Σοσιαλιστικού Κόμματος) και τις οικολογικές οργανώσεις της χώρας. (εφημερίδα La Tercera)

7/8/1998
Το "Συμβούλιο Όλων των Εδαφών" αποφασίζει :
ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ !
ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΡΠΑΓΗ ΤΩΝ ΕΔΑΦΩΝ ΜΑΣ !

8-7-98 : Η εταιρεία Endesa - μία από τις εταιρείες που συμμετέχουν στην καταστροφή του υδροηλεκτρικού σταθμού - καταγγέλλει "την ύπαρξη κάποιων που δρουν αντίθετα προς τα συμφέροντα των ιθαγενών". (εφημερίδα La Tercera)
7-8-98 : Η εφημερίδα Diario del Sur αναφέρει : "Το Conadi - Εθνικό Συμβούλιο Ανάπτυξης των Ιθαγενών - παραδέχεται ότι υπήρξαν ανωμαλίες στο σχέδιο Ralco". Οι ανωμαλίες αυτές αφορούσαν την απομάκρυνση των Mapuches από τα χωριά τους και τις κυβερνητικές υπαναχωρήσεις στο θέμα των αποζημιώσεων. Παράλληλα ο πρόεδρος της Χιλής ανακοινώνει την απόλυση του Domingo Namuncura από την θέση του προέδρου του Conadi (Εθνικό Συμβούλιο Ανάπτυξης των Ιθαγενών) επειδή "διαφώνησε με την γραμμή της κυβέρνησης". Στο μεταξύ όλα τα Μ.Μ.Ε. και ο τύπος της Χιλής ασχολούνται με τα επεισόδια της Τετάρτης (κατάληψη γέφυρας - συγκρούσεις με την αστυνομία). Τα φιλοκυβερνητικά μέσα προβάλλουν "ανοικτή επιστολή της επιτροπής των Penhuenches υπέρ του υδροηλεκτρικού σταθμού Ralco" (πρόκειται για κάποια μέλη των 83ών οικογενειών που συμφώνησαν πρώτες να απομακρυνθούν από την περιοχή παίρνοντας για τον λόγο αυτό 5πλάσιες αποζημιώσεις απ' αυτές που πήραν οι επόμενοι). Στην ίδια επιστολή κατηγορούν τους καταληψίες ότι "κάνουν πολιτική" και ότι "δεν έχουν καμμία σχέση με τους Pehuenches και τους Mapuches", ότι "δεν είναι αγρότες αλλά φοιτητές και πανεπιστημιακοί καθηγητές" κλπ και καταλήγουν : "Εσείς ανησυχείτε για την οικολογία οι Penhuenches όμως δεν μπορούν να ζήσουν από την οικολογία. Βλάπτετε τον λαό των

Mapuches : Ημερολόγιο ενός αγώνα

Penhuenches. Σας καλούμε να φύγετε". Δεν περιττεύει καθόλου να πούμε ότι οι διαδηλωτές της κατάληψης της Τετάρτης ξεπερνούσουν τα χίλια άτομα (σύμφωνα πάντα με τις εφημερίδες) αριθμός πολύ μεγαλύτερος από το σύνολο των μελών των "προνομιούχων" οικογενειών.
Την ίδια μέρα πάντα αρχίζουν και οι πρώτοι - εκ των έσω - τριγμοί για την κυβέρνηση. Ο βουλευτής του φιλοκυβερνητικού PPD (Partido Por la Democracia, κόμμα για την δημοκρατία), Eugenio Tuma διαφοροποιεί την θέση του από το κόμμα που ανήκει και δηλώνει στην βουλή : "Δεν είμαι διατεθειμένος να γίνω συνένοχος σε αυτή την γενοκτονία".

8-8-98 : Ο απολυθείς πρόεδρος του Conadi Domingo Namumcura αποκαλύπτει στα Μ.Μ.Ε. : "Ο πρόεδρος της Χιλής μου ζήτησε να διαλύσω το συμβούλιο". Στο μεταξύ στο παιχνίδι μπαίνει και η Καθολική εκκλησία της Χιλής που προσφέρεται να μεσολαβήσει για την "ειρήνευση" της 9ης περιφέρειας.

9-8-98 : Ο Roberto Pizarro, πρώην υπουργός Σχεδιασμού, καταγγέλλει τον κυβερνητικό αυταρχισμό και προειδοποιεί : "Η κατάσταση μπορεί να οδηγήσει σε γενικευμένη σύγκρουση, δεν μπορεί να εφαρμοστεί ένα μοντέλο ανάπτυξης από την οποία αποκλείονται 1.200.000 ιθαγενείς. Πρόκειται για Απαρτχάιντ". Εντωμεταξύ οι Penhuenches καταλαμβάνουν την γέφυρα Malla Malla.

18-8-98 : Με δηλώσεις του στην εφημερίδα La Tercera ο επίσκοπος του Los Angeles (της Χιλής εννοείται) Miguel Caniedes προειδοποιεί : "Στο εγγύς μέλλον η περιοχή θα γνωρίσει πρωτοφανείς βιαιότητες". Επίσης ανακοινώνεται ότι η εταιρεία Endesa εξετάζει την αύξηση των αποζημιώσεων προς τους ινδιάνους που θα δεχτούν να εγκαταλείψουν την περιοχή των εκβολών του Bio Bio.

18/8/1998
Αρχίζουν τα πρώτα μπλόκα στους δρόμους, η επέμβαση της χωροφυλακής, οι πρώτες αψιμαχίες...

25-8-98 : Ο Sergio Ojeda βουλευτής των Χριστιανοδημοκρατών δηλώνει στην Βουλή : "Έχουν παραβιαστεί τα ανθρώπινα δικαιώματα των Penhuenches". Όπως είναι φυσικό παραπέμπεται στο πειθαρχικό του κόμματος. Η κυβέρνηση ανακοινώνει ότι "ο διάλογος συνεχίζεται".

26-8-98 : Όπως δηλώνει το πρωί ο Ricardo Lagos, εκπρόσωπος των κομμάτων του κυβερνητικού συνασπισμού : "Το Ralco δεν είναι πρόβλημα της κυβέρνησης" παραχωρώντας έτσι εν λευκώ εξουσιοδότηση στις ιδιωτικές εταιρείες να προχωρήσουν στην υλοποίηση των σχεδίων τους., προβάλλοντας σαν δικαιολογία "14 εκατομμύρια Χιλιανών πολιτών που ζουν χωρίς ηλεκτρική ενέργεια". Το μεσημέρι, μετά από σύσκεψη του "Τοπικού Συμβουλίου" των Mapuches του Bio Bio - παρουσία εκπροσώπων του "Συμβουλίου όλων των εδαφών" - 40, πάνω κάτω, Mapuches, εκπροσωπώντας ισάριθμες κοινότητες, αρχίζουν πορεία προς το Σαντιάγκο.
- Κι ενώ η πορεία των εκπροσώπων των κοινοτήτων προς τα εκεί συνεχίζεται, στην 9η περιφέρεια η κατάσταση γίνεται όλο και πιο ανησυχητική... Ο περιορισμένος χώρος δεν μας επιτρέπει παρά την παράθεση των σημαντικότερων επεισοδίων.

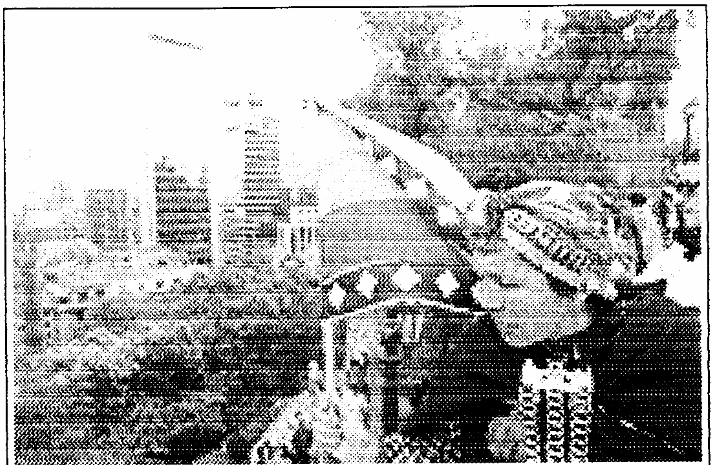
25-9-98 : Ο Martin Zilic εκπρόσωπος της 9ης περιφέρειας εμφανίζεται ικανοποιημένος από την προσφορά της εταιρείας Endesa να πληρώσει μεγαλύτερες αποζημιώσεις σε 250 οικογένειες η γη των οποίων πρόκειται να πλημμυρίσει εξαιτίας της κατασκευής του φράγματος στο Ralco.
Ο Rodrigo Gonzales είναι ο καινούργιος διευθυντής της εταιρείας Conadi. Προφανώς θα εκφράζει πολύ καλύτερα την κυβερνητική γραμμή (Diario del Sur) απ' ότι ο προκάτοχός του. (κάτι που επιβεβαιώνεται και παρακάτω)

1-10-98 : Οι οργανώσεις των Mapuches, οι οικολόγοι και κύκλοι της αντιπολίτευσης κατηγορούν ανοικτά τον νέο διευθυντή της Conadi για ξεπούλημα της περιοχής στις εταιρείες. Ως συνήθως τα Μ.Μ.Ε αποφεύγουν να δουν το πρόβλημα και περιορίζονται σε αριθμητικούς υπολογισμούς σχετικά με το τι αποζημιώσει θα λάβουν οι οικογένειες που πλήττονται από τα έργα των εταιρειών καλλιεργώντας έτσι μια άνευ προηγουμένου αναπτυξιολογία.

11-10-98 : Σουηδικές οικολογικές οργανώσεις καταγγέλλουν την κυβέρνηση της Χιλής για την σπατάλη τεραστίων χρηματικών ποσών προκειμένου "να κατασκευαστεί ένα έργο που δεν πρόκειται να αποδώσει τα αναμενόμενα". Η Σουηδική ομάδα "Right Livehood foundation" απονέμει στο φετινό βραβείο ανάλυσης οικολογικής δράσης στον Juan Pablo Orregon πρόεδρος της ομάδας δράσης για τον Bio Bio. Στις δηλώσεις του προς τα Μ.Μ.Ε. ο βραβευμένος Χιλιανός οικολόγος αναφέρει : "Αυτό που συμβαίνει στις εκβολές του Bio Bio είναι οι τεράστιες πολιτιστικές και εδαφικές καταστροφές που προξενεί μια πολυεθνική επιχείρηση. Η Endesa αντιμετωπίζει προβλήματα σ' όλη την χώρα, αλλά και διεθνώς, αφού κατηγορείται για σκάνδαλα σχετικά με τους πετρελαιαγωγούς, την άντληση πετρελαίου, τα λατομεία και τα ορυχεία της. Η εταιρεία αυτή θέλει να επιβάλλει με κάθε τρόπο τα σχέδιά της στην περιοχή, με την υποστήριξη της κυβέρνησης".

13-10-98 : Η οικονομική εφημερίδα El Mercurio δημοσιεύει σήμερα άρθρο σύμφωνα με το οποίο "η ισπανική καταγωγή είναι η ίδια η ιστορική ταυτότητα της Χιλής". Πρόκειται για ένα πολύ χαρακτηριστικό - και δυστυχώς όχι μοναδικό - άρθρο καθαρά ιμπεριαλιστικού (και κρυφορατσιστικού) χαρακτήρα που στρέφεται ενάντια σε όσους αναγνωρίζουν την ύπαρξη του έθνους των Mapuche. Μεταξύ άλλων αναφέρει : "Η Αμερική κατακτήθηκε με το σπαθί, κυρίως όμως με τον Σταυρό. Τι ιβηρικό αίμα δεν υπερίσχυσε αυτού των ιθαγενών αλλά συγχωνεύθηκε μαζί του για να γονιμοποιήσει και να ενισχύσει τους ισπανοαμερικανικούς λαούς. Η Ισπανία θεώρησε τους ιθαγενείς ως ίσους ενώπιον του νόμου και τους πρόσφερε το σύστημα αρχών του χριστιανισμού. Επρόκειτο για μια γενναία προσφορά αίματος και πολιτισμού, προϊόν της κατάκτησης και του εκχριστιανισμού. Αυτή η προσφορά ήταν που κατέστησε δυνατό το πολιτιστικό πέρασμα της Αμερικής από την καθαρά μυθική σκέψη στην συμβολική, από την γλωσσολογική αναρχία στην γλωσσική ενότητα των καστιλλιανικών, απ' τα σύμβολα γράμματα και τους πρωτόγονους χαρακτήρες στην αλφάβητο και στη τυπογραφεία, από τις ανθρωποθυσίες στην καθολική πίστη...". Το άρθρο υπογράφει ο Jose Ramon Mozina Fuezalida, διδάκτωρ φιλοσοφίας του πανεπιστημίου της Μαδρίτης και καθηγητής του πανεπιστημίου του Σαντιάγκο.
Οπωσδήποτε η εμφάνιση του άρθρου στην σημερινή εφημερίδα δεν μπορεί να θεωρηθεί τυχαία, αφού εδώ και αρκετά χρόνια η 13η Οκτώβρη γιορτάζεται σαν "ημέρα της φυλής" των Mapuches. Στην φετινή επέτειο 250 περίπου άτομα διαδηλώσαν στο Σαντιάγκο και πορεύτηκαν από την Plaza Italia μέχρι

το Cerro Santa Lucia. Οι εκδηλώσεις φέτος ήταν αφιερωμένες στον αγώνα ενάντια στην εκτόπιση των ινδιανικών πληθυσμών της 8ης και κυρίως της 9ης περιφέρειας της χώρας. Επικεφαλείς είχαν τεθεί κοινοτάρχες των θιγόμενων περιοχών. Σύμφωνα με τα Μ.Μ.Ε. η εκδήλωση τελείωσε στις 13.30 μ.μ.. "30 περίπου άτομα", όμως, συνέχισαν την πορεία μέχρι τις φυλακές Temuco όπου κρατείται ο Anibal Salazar Huinchacoura, τον οποίον συνέλαβαν πρόσφατα αποδίδοντάς του την κατηγορία του εμπρησμού δύο φορτηγών και την καταστροφή ενός τρίτου (όλα ιδιοκτησία της υλοτομικής εταιρείας Arauco). Συγκρούσεις, πάντως, με την αστυνομία δεν σημειώθηκαν.

13/10/1998
Έξω απ' το Los Angeles...

Στην επαρχία Arauco οι τοπικές οργανώσεις των Mapuches οργάνωσαν διήμερες εκδηλώσεις για να διεκδικήσουν τα εδαφικά τους δικαιώματα και να διαμαρτυρηθούν ενάντια στην εξαθλίωση που μαστίζει τις κοινότητες τους. Συμμετείχαν μάλιστα και οι δέκα νεαροί ινδιάνοι που είχαν συλληφθεί κατά την κατάληψη των τοπικών γραφείων της Corma (Χιλιανός Οργανισμός Ξύλου) και οι οποίοι είχαν αφεθεί ελεύθεροι με απόφαση των τοπικών δικαστηρίων και στρατοδικείων. Χθες στην περιοχή των εκβολών του Bio Bio οι οικογένειες των Penhuenches συγκεντρώθηκαν στην περιοχή της γέφυρας Nireco (στις 5.00 το απόγευμα) όπου και διανυκτέρευσαν. Ανάμεσά τους ήταν και η Nicolasa Quintraman που θεωρείται η ψυχή του τοπικού κινήματος. Οι 12 και 13 Οκτώβρη έχουν καθιερωθεί σαν "οι μέρες της φυλής" πολλών ινδιάνων της Νότιας και Βόρειας Αμερικής. Αιτία ο εορτασμός της ιστορικής έλευσης του Χριστόφορου Κολόμβου, στις 12 του Οκτώβρη του 1492, στην εν λόγω Ήπειρο.

19-10-98 : Με συνέντευξή του προς τα Μ.Μ.Ε. ο Jose Aylwin, γιός του πρώην προέδρου της Χιλής, βουλευτής και συντάκτης του αντισχεδίου νόμου για τους ιθαγενείς (που ωστόσο καταψηφίστηκε), κατηγορεί την Endesa και το μεγάλο κεφάλαιο για την καταπάτηση των δικαιωμάτων των Mapuches.

18-11-98 : Σε όλη την 8η και 9η περιφέρεια πραγματοποιούνται εκδηλώσεις των Mapuches ύστερα από τις αποκαλύψεις των Μ.Μ.Ε. για "πιέσεις των εταιρειών προς την κυβέρνηση για την εκδίωξη των ιθαγενών από την περιοχή του υδροηλεκτρικού σταθμού και τους φράγματος". Αναφέρονται συγκρούσεις με την αστυνομία. Ο Martin Zilic, κυβερνητικός επίτροπος της 9ης περιφέρειας, διαψεύδει τα δημοσιεύματα του τύπου παραδέχεται, όμως, ότι εκπρόσωποι των εταιρειών παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος το επισκέφθηκαν και του τόνισαν την ανάγκη επίσπευσης των εργασιών. Ιδιαίτερα τεταμένη εμφανίζεται η κατάσταση στην κοινότητα Traiguen όπου οι Mapuches πυρπόλησαν τα γραφεία των εταιρειών και κατέστρεψαν μηχανήματα και εγκαταστάσεις. Με παρέμβαση των εταιρειών η κυβέρνηση ανακοινώνει την αντικατάσταση του προέδρου του τοπικού δικαστηρίου και την τοποθέτηση στην θέση του του Archibaldo Loyola ο οποίος και παίρνει την εντολή να αρχίσει αμέσως τις σχετικές ανακρίσεις. Από την μεριά τους οι κοινοτάρχες της περιοχής δηλώνουν ότι η κυβέρνηση θα έπρεπε να λάβει μέτρα προστασίας και όχι τρομοκράτησής τους. Φέρονται αποφασισμένοι να συνεχίσουν τον αγώνα τους και κατηγορούν ότι άνδρες των Ειδικών δυνάμεων της χωροφυλακής και εργαζόμενοι της εταιρείας Mininco επιτέθηκαν σε άοπλους Mapuches με ρόπαλα και πυροβόλα όπλα τραυματίζοντας τρία μικρά παιδιά. "Είμαστε λοιπόν αναγκασμένοι να υπερασπιστούμε τους εαυτούς μας με όσες δυνάμεις διαθέτουμε". Σύμφωνα με άλλες πληροφορίες υπάλληλοι της Mininco απείλησαν με θάνατο οκτώ κοινοτικούς συμβούλους του Traiguen και επιχείρησαν να καταστρέψουν τα λεωφορεία της κοινότητας που εκτελούν την συγκοινωνία ανάμεσα στο χωριό και την γειτονική πόλη Pantano.

Τα επεισόδια του Traiguen σηματοδοτούν την αρχής μιας νέας δυναμικότερης φάσης του αγώνα των ινδιάνων. Στο αντίπαλο στρατόπεδο κάνουν την εμφάνισή τους - εκτός από τις τεχνικές εταιρείες κατασκευής - και ανάλογες υλοτομικές φιλοδοξία των οποίων είναι πλήρης καταστροφή των δασών που καλύπτουν την 8η και 9η περιφέρεια της Χιλής. Ιδιαίτερη αγανάκτηση προκαλούν οι αποκαλύψεις (που δημοσιεύονται σε εφημερίδες γειτονικών χωρών, όχι όμως της ίδιας της Χιλής) για την εξαγορά των Χιλιανών υλοτομικών εταιρειών από αντίστοιχες των ΗΠΑ και του Καναδά. Η Χιλιανή κυβέρνηση παρεμβαίνει στην χρήση επιβάλλοντας πλήρης συσκότιση. Η 8η και η 9η περιφέρεια κατακλύζονται από Ειδικές δυνάμεις χωροφυλακής που επιδίδονται σε ένα όργιο βίας. Συγκεχυμένες πληροφορίες μιλούν για ένοπλη αντίσταση των Mapuches. Κι αυτό σε αντίθεση με τον τύπο (αλλά και τα Μ.Μ.Ε γενικότερα) που δεν βγάζουν λέξη. Για 1.5 ολόκληρο μήνα ο τύπος δεν αναφέρει τίποτα σχετικό. Από τα μέσα του Γενάρη ξεκινά η επανεμφάνιση κάποιων άρθρων που αφορούν κυρίως τις δικαστικές συνέπειες των όσων συνέβησαν τις 50-60 επίμαχες μέρες.

19-1-99 : Σε ρεπορτάζ των απογευματινών ειδήσεων των ραδιοφωνικών σταθμών "ο νεοδιορισθείς δικαστής Loyola βρίσκεται σε διακοπές μέχρι την 1-2-99. Ως τότε θα τον αναπληρώνει ο αντιπρόεδρος του δικαστηρίου που έχει ήδη αναθέσει τις ανακρίσεις σε αξιωματικούς της χωροφυλακής". Σύμφωνα με την αστυνομική εκδοχή : "Τα επεισόδια συνέβησαν 12 χιλιόμετρα νοτιοδυτικά του Traiguen. 70, περίπου, άτομα που είχαν καλυμμένα τα πρόσωπά τους έστησαν ενέδρα και επιτέθηκαν σε δύο φορτηγά της εταιρείας Mininco τραυματίζοντας ελαφρά οκτώ εργαζόμενους της εταιρείας και καταστρέφοντας τα οχήματα". Μέχρι στιγμής κανείς δεν κρατείται. Παρόμοια επεισόδια σημειώθηκαν στο Temulemu, στο Pantano, στο Didaico και στην Santa Rosa de Colpi. Στόχοι των Mapuches ήταν οι εγκαταστάσεις των τεχνικών και υλοτομικών εταιρειών καθώς και εργαζόμενοι που τους φρουρούσαν. Κατά την αστυνομία σημειώθηκαν και επιθέσεις των εργαζομένων εναντίον των Mapuches. Ο αριθμός των τραυματιών είναι ανεξακρίβωτος.

6-2-99 : Ο γενικός διευθυντής της τεχνικής εταιρείας Pangue, Ignacio Swett, σε συνέντευξη του προς την εφημερίδα El Mercurio δηλώνει : "Η χώρα χρειάζεται τον υδροηλεκτρικό σταθμό στο Ralco". Στο σημείο αυτό θα πρέπει να αναφέρουμε ότι από το 1994 το ρεύμα στην πρωτεύουσα (Σαντιάγκο) κόβεται κάθε μέρα. Το γεγονός είχε καταγγελθεί στον τύπο εκείνης της εποχής από τα συνδικάτα των εργαζομένων στην ηλεκτρική εταιρεία της πρωτεύουσας καθώς και από εκπροσώπους πολιτικών κομμάτων ως οφειλόμενο σε "εσκεμμένες ενέργειες των εταιρειών παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος". Φαίνεται λοιπόν ξεκάθαρα πως οι εταιρείες είχαν συλλάβει από τότε το σχέδιο της κατασκευής του σταθμού του Ralco και είχα αρχίσει από τότε συστηματική καλλιέργεια κλίματος έντασης ανάμεσα στους κατοίκους

Mapuches : Ημερολόγιο ενός αγώνα

(λευκούς και μιγάδες) της πρωτεύουσας και άλλων αστικών κέντρων και στους Mapuches της ζούγκλας της 8ης και 9ης περιφέρειας.

5-3-99 : Από τους τίτλους των εφημερίδων : Ένταση στο Νότο - Συνάντηση, στο Σαντιάγκο, εκπροσώπων των ινδιάνων με στελέχη της Conadi - νέες συγκρούσεις με την αστυνομία και τους δασοφύλακες στο Temulemo, Didaeco, Pantano - Έκτακτη συνάντηση στελεχών των εταιρειών και του υπουργείου Σχεδιασμού στο La Moneda (προεδρικό μέγαρο της Χιλής), υπό την προεδρία του υπουργού Εσωτερικών (και αστυνομίας) Raul Troncoso.

8-3-99 : Μερικοί τίτλοι σημερινών εφημερίδων : Οι Mapuches θεωρούν προϋπόθεση κάθε διαλόγου την επιστροφή των εδαφών τους - Νέες επιθέσεις εναντίον εγκαταστάσεων και εργαζομένων της εταιρείας Mininco κατά την διάρκεια της νύχτας - Παιδιά πετροβολούν φορτηγά της εταιρείας - Πλήρης αποτυχία των συνομιλιών των Mapuches με την κυβέρνηση και τις εταιρείες - Το Συμβούλιο Όλων των Εδαφών δηλώνει : "Δεν πρόκειται για τριμερείς συνομιλίες αλλά για διμερείς αφού οι θέσεις της κυβέρνησης ταυτίζονται με αυτές των εταιρειών..." - Σε μια επίδειξη καλής θέλησης αφήνονται προσωρινά ελεύθεροι 10 Mapuches που είχαν συλληφθεί στο Traiguen κατά την διάρκεια συμπλοκής με χωροφύλακες. Ένας 11ος ινδιάνος εξακολουθεί να κρατείται κατηγορούμενος για τον τραυματισμό ενός οργάνου της τάξης.

9-3-99 : Η κυβέρνηση προσπαθεί απεγνωσμένα να συνεχίσει τον διάλογο. Ο υπουργός Εσωτερικών δηλώνει αποφασισμένος να εφαρμόσει τον νόμο "για τον έλεγχο των όπλων", προς κάθε κατεύθυνση (οι εφημερίδες γράφουν ότι αναφέρεται στους ένοπλους συμμορίτες Vigilades που έχουν προσλάβει οι εταιρείες για να διώξουν τους Mapuches από τα χωριά του) - Βουλευτές της "πράσινης πτέρυγας" του Σοσιαλιστικού Κόμματος καταγγέλουν την μαζική παρουσία Ειδικών δυνάμεων της χωροφυλακής στην 9η περιφέρεια. Κατά τα λεγόμενά τους οι χωροφύλακες επιτίθενται παρέα με τους μπράβους των εταιρειών εναντίον αθώων χωρικών, τους βασανίζουν και τους τρομοκρατούν - Ο Οργανισμός Χιλιανού Ξύλου δηλώνει ότι "δεν έχει καμμιά ευθύνη για τα όσα συμβαίνουν στον νότο" και αρνείται να σταματήσει το κόψιμο των δέντρων - Τις τρεις τελευταίες εβδομάδες η χώρα συγκλονίζεται από βίαια επεισόδια. Σημειώνονται επιθέσεις στις εγκαταστάσεις των εταιρειών. Πυρπολούνται δάση. Προκαλούνται φθορές σε οχήματα και μηχανήματα. Απειλείται η ζωή εργαζομένων - Η κυβέρνηση αναγγέλλει "μεταρρυθμίσεις" για την άνοδο του βιοτικού επιπέδου των Mapuches της 8ης, 9ης και 10ης περιφέρειας και δηλώνει ότι τα αποκαλούμενα "εδάφη των ιθαγενών" δεν απαλλοτριωθούν και δεν θα καταστραφούν. Κυβερνητικοί κύκλοι αποδίδουν τα επεισόδια σε συγκρούσεις των ιθαγενών μεταξύ τους (!!!...) - Βουλευτές του P.P.D. (Κόμμα για την Δημοκρατία) και του P.S. (Σοσιαλιστικό κόμμα) ζητούν αποχώρηση των δυνάμεων της χωροφυλακής από τις περιοχές των συγκρούσεων - Ο γενικός διευθυντής της Mininco, Girladi, διαπιστώνει "ανησυχητικά φαινόμενα διάλυσης της κυβέρνησης" - Οι υλοτομικές εταιρείες χρησιμοποιούν εναντίον των Mapuches ληστοσυμμορίες και ομάδες εξαγριωμένων συμπατριωτών τους - Ο Antonio Lara, υπουργός Σχεδιασμού, απευθύνει έκκληση προς τους ιθαγενείς να μην επαναλάβουν πράξεις βίας. Τελεσίγραφο των συντονιστικών οργάνων των Mapuches, επαρχιών Arauco και Malleco προς την κυβέρνηση : "Ή παρεμβαίνετε για να σταματήσει η καταστροφή των δασών ή εντατικοποιούμε τις κινητοποιήσεις μας".

10-3-99 : Ο πρόεδρος του Χιλιανού Οργανισμού Ξύλου, Jose Ignacio Letamendi, με δηλώσεις του στα Μ.Μ.Ε. αποδίδει την "όξυνση" (στο νότιο τμήμα της χώρας) στην έσχατη φτώχεια στην οποία ζουν οι ινδιάνοι. Προσθέτει δε, ότι την εν λόγω κατάσταση εκμεταλλεύονται διάφοροι, οι οποίοι και τους υποκινούν. Αλλά δεν στέκεται μόνο εκεί.. Αναφερόμενος στο σύνταγμα που τους παραχωρεί μερική αυτονομία θα πει ότι "ο νόμος τους παραχωρεί τα πάντα, τίποτα όμως ουσιαστικό. Αυτή η κατάσταση θα πρέπει να αλλάξει".

Όπως ανακοινώνεται αντιπροσωπεία του Σοσιαλιστικού Κόμματος θα επισκεφθεί σύντομα την περιοχή του Traiguen. Οι Mapuches εξακολουθούν να αρνιούνται οποιαδήποτε διαπραγμάτευση, αν δεν σταματήσουν οι εργασίες κατασκευής του σταθμού, του φράγματος και της υλοτόμησης του δάσους.

Την ίδια στιγμή βουλευτές του δεξιού κόμματος της Χριστιανικής Δημοκρατίας καταγγέλουν ότι η αριστερά προσπαθεί να εκμεταλλευθεί την κατάσταση. Από την μεριά τους, τόσο το Κομμουνιστικό Κόμμα όσο και η "πράσινη πτέρυγα" του Σοσιαλιστικού Κόμματος, κατηγορούν την δεξιά για συνέχιση της πολιτικής της χούντας του Pinochet. Κατηγορίες που δένουν απόλυτα με τις δηλώσεις του γερουσιαστή Jose Ruiz Giorgio (του Χριστιανοδημοκρατικού κόμματος) : "Η στρατιωτική κυβέρνηση τροποποίησε την μέχρι τότε υφιστάμενη νομοθεσία επιτρέποντας στους ιθαγενείς να αποκτήσουν την ιδιοκτησία της γης τους. Σε αντάλλαγμα για αυτό τους το δικαίωμα το κράτος τους αφαίρεσε ένα τμήμα της περιοχής που κατείχαν μέχρι τότε... Το πιο σημαντικό πρόβλημα είναι η φτώχεια και η περιθωριοποίηση των κοινοτήτων των ιθαγενών που σήμερα διαθέτουν λιγότερο ζωτικό χώρο απ' ότι επί στρατιωτικού καθεστώτος".

Το μεσημέρι ανακοινώνεται ότι οι κοινότητες των Mapuches της περιοχής Temulemu αρνήθηκαν να παραστούν στην προγραμματισμένη συνάντηση τους με στελέχη της κυβέρνησης. Αιτία η άρνηση της υλοτομικής εταιρείας της Mininco να σταματήσει την κοπή των δέντρων. Ο Lonko Pascual Pichun αναρωτιέται εύλογα : "Θέλουμε να μάθουμε επιτέλους ποιος κυβερνάει αυτή τη χώρα. Η κυβέρνηση ή οι εταιρείες;". Όμως εκτός από τους Mapuches στην συνάντηση αρνήθηκαν να πάρουν μέρος και οι εκπρόσωποι του Οργανισμού Ξύλου που με ανακοίνωση τους προς τον τύπο καταγγέλουν τις συγκρούσεις ως "καταστροφικές για το εμπόριο της περιοχής". Κάπου εδώ κάνει την εμφάνισή της και η Αρχιεπισκοπή του Σαντιάγκο που ανακοινώνει τον σχηματισμό ειδικής επιτροπής για να εξετάσει τρόπους παρέμβασης στην κατάσταση που έχει ήδη δημιουργηθεί.

Αργά το βράδυ ο κυβερνητικός επίτροπος της 9ης περιφέρειας Oscar Eltit ταξιδεύει στο Σαντιάγκο όπου συναντάει τον υπουργό Εσωτερικών Raul Troncoso αλλά και τον ίδιο τον πρόεδρο της χώρας Eduardo Frei.

Αξίζει να σημειωθεί ότι σήμερα δεν έγιναν συγκρούσεις με την αστυνομία. Η τελευταία έκανε αισθητή την παρουσία μόνο μία φορά όταν χωροφύλακες αναγκάστηκαν να επέμβουν για να προστατεύσουν από τους Mapuches δύο άτομα που φωτογράφιζαν τους 200 περίπου διαδηλωτές που διαμαρτύρονταν ειρηνικά έξω από το κτίριο όπου επρόκειτο να συναντηθούν οι εκπρόσωποι τους με τους απεσταλμένους της κυβέρνησης. Οι Mapuches καταγγέλουν ότι τα δύο άτομα ήταν "άνδρες" των ειδικών δυνάμεων της αστυνομίας.

Η κατάσταση, λοιπόν, βράζει όλο και περισσότερο. Το κυριότερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η κυβέρνηση του Σαντιάγκο είναι η εξασφάλιση εδαφών για την μεταφορά των Mapuches. Τα καλλιεργήσιμα εδάφη που βρίσκονται βόρεια της 8ης περιφέρειας ανήκουν σε λευκούς μεγαλογαιοκτήμονες και σε μιγάδες μικροαγρότες, οι οποίοι φυσικά δεν βλέπουν με καλό μάτι την εγκατάσταση των Mapuches στις περιοχές τους. Ωστόσο το Σύνταγμα της χώρας και η νομοθεσία υποχρεώνουν την κυβέρνηση να παρέχει ζωτικό χώρο στους ινδιάνους. Αυτός είναι και ο βασικός λόγος για τον οποίο οι Mapuches αρνούνται να πάρουν τα ψίχουλα των αποζημιώσεων που τους δίνουν οι εταιρείες. Βασικά τους αιτήματα είναι είτε η παραχώρηση από την κυβέρνηση καλλιεργήσιμων εκτάσεων είτε η εκδίωξη των ιδιωτικών εταιρειών από τη γη τους. Η κυβέρνηση όμως μη μπορώντας (ή μη θέλοντας) να κάνει κάποια από τα δύο αιτήματα πραγ-

ματικότητα καταφεύγει στις κλασσικές εξουσιαστικές τακτικές : προβοκάτσια, αστυνομική βία, δικαστική καταστολή.

Mapuches : Ημερολόγιο ενός αγώνα

Η συνέχεια έχει μεγάλο ενδιαφέρον. Όπως γράφουν οι εφημερίδες του Σαντιάγκο "ηγέτης της εξέγερσης των Mapuches είναι απεσταλμένος του Subcomandante Marcos του Ζαπατιστικού απελευθερωτικού Στρατού της Τσιάπας... εμφανίζεται μάλιστα σε όλες τις συγκεντρώσεις των ιθαγενών έχοντας καλύψει το πρόσωπό του". Εξάλλου οι εφημερίδες αναφέρουν ότι στους κύκλους των μυστικών υπηρεσιών υπάρχει έντονη ανησυχία καθώς φοβούνται διείσδυση (στον κίνημα των ινδιάνων) ξένων αντάρτικων ομάδων (ή και αναβίωση των ντόπιων αντάρτικων). Ορισμένα δημοσιεύματα αναφέρονται σε πρώην στέλεχος του Ejerito Guerrillero Del Pueblo - Patria Libre (E.G.P. - P.L. : Αντάρτικος Λαϊκός Στρατός - Ελεύθερη Πατρίδα), ομάδα που είχε αποσπασθεί από το Movimiento De Izguierda Revolucionaria (M.I.R. : Κίνημα Επαναστατικής Αριστεράς) που αποτέλεσε την κύρια οργάνωση αντίστασης ενάντια στην δικτατορία του Pinochet. Κατά τα δημοσιεύματα το στέλεχος του E.G.P.-P.L. κατάγεται από το Traiguen ενώ για χρόνια ολόκληρα βρισκόταν στην Κολομβία όπου πολεμούσε στις γραμμές του αντάρτικου Ejercito de Liberacion Nacional (E.L.N : Εθνικοαπελευθερωτικός Στρατός της Κολομβίας).

11-3-99 : Η κυβέρνηση εμφανίζεται να υποχωρεί. Μονάδες της χωροφυλακής αποσύρονται από επαρχία Arauko και τα αριστερά κόμματα σπεύδουν να πανηγυρίσουν. Τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων μιλούν για τα "πρώτα βήματα προς την ειρήνη". Παρ' όλ' αυτά οι Mapuches δεν εγκαταλείπουν τα κατειλημμένα εργοτάξια της Mininco στην Santa Rosa de Colpi και στις γύρω κοινότητες.

12-3-99 : Όπως αναφέρουν οι εφημερίδες "πλήρης ηρεμία επικρατεί στην 9η περιφέρεια". Χαρακτηριστικός είναι ο τίτλος της εφημερίδας La Tercera : "Ανάπαυση του πολεμιστή στο Traiguen". Το αισιόδοξο κλίμα οφείλεται κυρίως σε δήλωση του κυβερνήτη της επαρχίας Malleco, που αναφέρει ότι η κυβέρνηση αναγνωρίζει την ιδιοκτησία των κοινοτήτων των Mapuches σε μια έκταση 58,4 εκταρίων που από το πρωί έχει σταματήσει να υλοτομείται. Ξεχνούν όμως να αναφέρουν ότι τα 58,4 εκτάρια δεν αποτελούν παρά ένα μικρό τμήμα από τα 1600 που αποσπώνται από τις κοινότητες των ινδιάνων. Οι τελευταίοι, λοιπόν, σπεύδουν να διαψεύσουν την, κατά τον τύπο, "ηρεμία της περιοχής". Το απόγευμα 100 άτομα , περίπου, καταλαμβάνουν εγκαταστάσεις των υλοτομικών εταιρειών στα νότια της πόλης Canete που είναι στην 8η περιφέρεια της Χιλής. Σαφέστατη ένδειξη ότι η εξέγερση απλώνεται αντί να συρρικνώνεται. Την ίδια μέρα η καθολική εκκλησία της Χιλής αναλαμβάνει επίσημα μεσολαβητικό ρόλο.

15-3-99 : Η αντίσταση των Mapuches συνεχίζεται παρά τις επανειλημμένες προσπάθειες της χωροφυλακής να επανακαταλάβει τα εργοτάξια του Canete, Στο Σαντιάγκο συγκαλείται έκτακτη σύσκεψη αναμεταξύ υπουργών, αξιωματικών της χωροφυλακής και του στρατού υπό την προεδρία του υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ.
Επεισόδια ξεσπούν και στο Cuatro (8η περιφέρεια). Συλλαμβάνονται 18 άτομα, ανάμεσά τους πολλές γυναίκες. Οι υλοτομικές εταιρείες καταθέτουν μηνύσεις κατά των συλληφθέντων με δικαιολογία "φθορές και εμπρησμούς κτλ". Ο κυβερνήτης της επαρχίας Arauko καταγγέλλει "ξένο δάκτυλο"'. Αργά το βράδυ η επαρχία η επαρχία Temuco κηρύσσεται σε κατάσταση έκτακτης επιφυλακής, γεγονός που πυροδοτεί την οργή των ινδιάνων. Πυροβολισμοί ανταλλάσσονται στο Lleu-Lleu μεταξύ ομάδων Mapuches και της χωροφυλακής. Με επίσημη ανακοίνωση καταγγέλλεται από την κυβέρνηση ότι "μεταξύ των ταραξιών υπάρχουν και άτομα που δεν ανήκουν στην φυλή των Mapuches". Ανακοινώνεται, τέλος, ότι οι 18 συλληφθέντες θα προσαχθούν σε δίκη.

16-3-99 : Ο Aucan Huilcaman, εκπρόσωπος του "Συμβουλίου όλων των εδαφών χαρακτηρίζει "εγκληματική" την εφαρμογή της κατάστασης έκτακτης ανάγκης. Οι Mapuches της 9ης περιφέρειας ζητούν από την κυβέρνηση να διατάξει το σταμάτημα της υλοτόμησης και να αρχίσει επιτέλους ειλικρινή διάλογο μαζί τους. Από την μεριά η κυβέρνηση δηλώνει αποφασισμένη "να θέσει τέρμα στη βία" ενώ προσθέτει και το αμίμητο ότι "παρόμοιες βίαιες ενέργειες είχαν οδηγήσει στη συνταγματική εκτροπή της 11 του Σεπτέμβρη του 1973" (στο πραξικόπημα, δηλαδή του Pinochet). Παράλληλα δικαστήριο του Σαντιάγκο διατάσσει την απέλαση μιας ισπανίδας και δύο βορειοαμερικανών που είχαν συλληφθεί πριν από 20 ημέρες κατά τις συγκρούσεις στην 9η περιφέρεια. Εξακολουθούν να κρατούνται οι 26 Mapuches που είχαν συλληφθεί στα ίδια επεισόδια.

18-3-99 : Οι οργανώσεις των ινδιάνων της πρωτεύουσας οργανώνουν πορεία διαμαρτυρίας και συμπαράστασης στον αγώνα εκείνων του νότου. Στην περιοχή του Canete και του Lleu-Lleu αναζωπυρώνονται οι μάχες. Με επιστολή της στο πρόεδρο Frei η ινδιάνικη οργάνωση Petu Moguelein Mapu Dache απαιτεί την απόδοση όλων των εδαφών "που αποσπάστηκαν από τον έθνος με την βία και τον δόλο". Η οργάνωση αυτή συσπειρώνει στους κόλπους της επιστήμονες και επιχειρηματίες ινδιάνικης καταγωγής που ζουν στην πρωτεύουσα. Η κυβέρνηση δηλώνει ότι υπουργικό κλιμάκιο θα επισκεφθεί σύντομα την περιοχή των συγκρούσεων για να μελετήσει επιτόπου την κατάσταση.

19-3-99 : Η κυβέρνηση ανακοινώνει ότι παραχωρεί στους εκτοπιζόμενους Mapuches 70 ακόμη εκτάρια γης. Στο μεταξύ η χωροφυλακή έχει σχηματίσει κλοιό γύρω από το Lleu-Lleu και το Canete όπου οι δυνάμεις των Mapuches υπολογίζονται στα 300 με 400 άτομα.

21-3-99 : Μετά από πολυήμερη πολιορκία η αστυνομία καταφέρνει να μπει στο : Lleu-Lleu και να συλλάβει περισσότερα από 1000 άτομα τα οποία οδηγούνται μαζικά στα ανακριτικά γραφεία. Ωστόσο πολλοί Mapuches καταφέρνουν να σπάσουν τον κλοιό και να κρυφτούν στις γύρω ορεινές περιοχές. Τα κυβερνητικά Μ.Μ.Ε. μιλούν για έναρξη οργανωμένου αντάρτικου. Όμως οι εκπρόσωποι των ινδιανικών κοινοτήτων δηλώνουν ότι οι συμπατριώτες έφυγαν για να γλυτώσουν από τα βασανιστήρια που τους περίμεναν στα χέρια των χωροφυλάκων.

23-3-99 : Ο Jose Paillan, εκπρόσωπος του Συντονιστικού Οργάνου των Mapuches της πρωτεύουσας δηλώνει ότι "αν οι εταιρείες δεν σταματήσουν τις εργασίες τους και δεν αποσυρθούν από την ζούγκλα, δεν πρόκειται να υπάρξει κανένας διάλογος". Στην συνέχεια απαιτεί την άμεση απομάκρυνση όλων των ενστόλων και μη, κρατικών και ιδιωτικών αστυνομικών από την 8η, 9η και 10η περιφέρεια.

26-3-99 : Mapuches επιτίθενται από τρία μέτωπα στις 02.30 το πρωί στο εργοτάξιο υλοτόμησης της Mininco στο Lleu-Lleu. Βάζουν φωτιά στις εγκαταστάσεις και φεύγουν παίρνοντας μαζί τους τα φορτηγά της εταιρείας. Συγκρούσεις διαδραματίζονται στην περιοχή του Traiguen. 15, περίπου, ινδιάνοι καίνε με μολότοφ το εργοτάξιο του Chorrillos. Παράλληλα εκατοντάδες είναι οι διαδηλωτές που πολιορκούν τα δικαστήρια του Canete όπου γίνεται η δίκη των συλληφθέντων στα προηγούμενα γεγονότα. Όλοι αναμένουν την απόφαση της δικαστίνας Maria Leonor Sanhueza. Ο χωρισμός των 18 κατηγορούμενων σε ομάδες των δυο ατόμων "για λόγους ασφαλείας" προκαλεί την οργή του πλήθους των διαδηλωτών που απειλούν να μπουν με την βία στο δικαστήριο. Τους διαλύει η χωροφυλακή πυροβολώντας στον αέρα. Μετά το παραπάνω γεγονός η πρόεδρος του δικαστηρίου αίρει την κράτηση 9 κατηγορούμενων και τους παραπέμπει σε ρητή δικάσιμο.
Ο πασίγνωστος (και ιδιαίτερα ακριβοπληρωμένος) ποδοσφαιριστής Marcelo Salas (αυτό τον καιρό ανήκει στην ιταλι-

Mapuches : Ημερολόγιο ενός αγώνα

κή Lazio) που φτάνει σήμερα στον Σαντιάγκο προκειμένου να αγωνιστεί με την Εθνική ομάδα ποδοσφαίρου της Χιλής δηλώνει ότι "Εγώ είμαι Mapuche και είμαι υπερήφανος". Οι συμπατριώτες του, όμως, τον κατηγορούν ότι έχει υπογράψει συμβόλαιο για το ξεπούλημα του πατρικού του στις ιδιωτικές εταιρείες.

Την ίδια , πάντα, ημέρα ομάδα 12 ανήλικων ινδιάνων παραδίδει στον πρόεδρο της Χιλής ερωτηματολόγιο. Τον καλούν να απαντήσει σε ερωτήσεις που αφορούν τον πολιτισμό, την ιστορία και τις συνθήκες μέσα στις οποίες ζουν σήμερα οι Mapuches του νότου. Οι χωροφύλακες της φρουράς προσπάθησαν να διώξουν με την βία την ομάδα των παιδιών. Τους εμποδίζει η μαζική παρουσία δημοσιογράφων καθώς και τουριστών που κυκλοφορούσαν εκείνη την ώρα έξω από το προεδρικό μέγαρο. Έτσι κατάφεραν να επιδώσουν το ερωτηματολόγιο και σχετική επιστολή στο θυρωρό του κτιρίου.

Αργά το απόγευμα χιλιάδες Mapuches οργανώνουν διαδήλωση συμπαράστασης στους εργαζόμενους στο Canete, στο Lleu-Lleu και σε άλλες πόλεις της 8ης περιφέρειας. Η αστυνομία δεν τολμάει να επέμβει.

<u>**27-3-99**</u> : Νωρίς το πρωί εκδηλώνονται πυρκαγιές στα δάση που περιβάλλουν τις εκβολές του Bio Bio. Το κεντρικό εργοτάξιο του Temuco τυλίγεται στις φλόγες όπως και οι εγκταστάσεις της Mininco στο Traiguen. Γραφεία της ίδιας εταιρείας, στο Chorrillos, πυρπολούνται με μολότοφ ενώ δεκάδες αυτοκίνητα τεχνικών και οικοδομικών εταιρειών καταστρέφονται στο Pantano και στις γύρω κοινότητες. Σε όλη την περιοχή πετιούνται προκηρύξεις που γράφουν : "Ανακαταλαμβάνοντας τα εδάφη μας ξαναοικοδομούμε τον πολιτισμό μας, την ιστορία μας, την θρησκεία μας. Φτάνει πια η καταπίεση και οι κοροϊδίες. Έξω οι υλοτομικές εταιρείες από το έδαφος των Mapuches. Ζήτω η αυτονομία μας θα νικήσουμε". Η χωροφυλακή μαζεύει τις προκηρύξεις και τις παραδίδει στο πρόεδρο του δικαστηρίου της Canete ως αποδεικτικά στοιχεία...

<u>**28-3-99**</u> : Όπως καταγγέλλεται χωροφύλακες εισβάλουν τα ξημερώματα στο σπίτι του κοινοτικού συμβούλου Alfonso Raiman στο Lumaco και τον συλλαμβάνουν κατηγορώντας τον για συμμετοχή στην χθεσινή επίθεση στο Chorrillos. Μέχρι αργά το μεσημέρι δεν υπάρχει καμμία επίσημη ανακοίνωση για το περιστατικό. Φήμες, όμως, τον φέρουν κρατούμενο στις φυλακές του Traiguen. Συγγενείς και φίλοι εκφράζουν φόβους για την ζωή του.

<u>**29-3-99**</u> : Δύο 70χρονες ινδιάνες παραπέμπονται στο στρατοδικείο του Chillan. Οι αδελφές Berta και Nicolasa Quintraman κατηγορούνται από την Στρατιωτική δικαιοσύνη ως υπεύθυνες για κακοποίηση χωροφυλάκων (!...). Το γεγονός φέρνει στην επιφάνεια ανακοίνωση του "Λατιαμερικανικού Παρατηρητηρίου Περιβαλλοντικών Συγκρούσεων". Μεταξύ άλλων η ανακοίνωση τονίζει ότι η "κυβέρνηση δεν υπερασπίζεται απλώς τον απόστρατο στρατηγό Augusto Pinochet. Εφαρμόζει στην πράξη πολλές από τις καταπιεστικές μεθόδους που χρησιμοποίησε στο παρελθόν ο προστατευόμενος της...".

<u>**30-3-99**</u> : Ο Carlos Mladinic, υπουργός Γεωργίας, κόπτεται σήμερα στο τύπο ότι : "Δεν αντιμετωπίζουμε έναν λαό που έχει εξεγερθεί ένοπλα". Σε κυβερνητική ανακοίνωση το Συντονιστικό όργανο των Mapuches "είναι αιχμάλωτο της άκρας αριστεράς... Η ηγεσία των ταραξιών έχει στενές σχέσεις με τον Εθνικοαπελευθερωτικό Στρατό της Κολομβίας (E.L.N.) και το Επαναστατικό Κίνημα Τουπάκ Αμάρου του Περού (M.R.T.A.)...". Παράλληλα η κυβέρνηση αποδίδει σε εξαγριωμένους Mapuches την δολοφονία του αγρότη Ronaldo Chavez. Αποκρύπτει ωστόσο τις σοβαρές ενδείξεις που υπάρχουν ότι ο αγρότης σκοτώθηκε από άγρια βασανιστήρια χωροφυλάκων. Στο μεταξύ, ελλείψει αποδεικτικών στοιχείων, αφήνεται ελεύθερος ο κοινοτικός σύμβουλος Alfonso Raiman που είχε συλληφθεί πριν από δύο ημέρες.

<u>**1-4-99**</u> : Ο Juan Abelino Menaco και ο γιος του Luis Menaco, κρατούμενοι στις φυλακές του Lebu (στις οποίες του μετέφεραν μετά την καταδίκη τους για τα επεισόδια στα μέσα του περασμένου μήνα), αρχίζουν από σήμερα απεργία πείνας. Πολλοί Mapuches της περιοχής συγκεντρώνονται έξω από την πύλη της φυλακής αρχίζοντας και αυτοί απεργία πείνας σε ένδειξη συμπαράστασης στους φυλακισμένους συμπατριώτες τους. Οι απεργοί πείνας καταγελούν την ρατσιστική στάση της Maria Leonor Sanhuez, προέδρου του δικαστηρίου της Canete, που εξακολουθεί να καταδικάζει όσους Mapuches οδηγούνται μπροστά της καταπατώντας με αυτό τον τρόπο κάθε έννοια συνταγματικής και έννομης τάξης.

<u>**3-4-99**</u> : Ο Jose Paillan, εκπρόσωπος του Συντονιστικού οργάνου των Mapuches του Σαντιάγκο, ασκεί έντονη κριτική στο Αρχιεπίσκοπο της Χιλής Francisco Javier Erdazuriz για την επιδεικτική αδιαφορία του σε ότι αφορά τα δικαιώματα των Mapuches. Όπως λέει ο Paillan "η παράνομη απόσπαση των εδαφών μας από το Χιλιανό κράτος δεν είναι παρά η νομιμοποίηση των διακρίσεων που υφιστάμεθα εδώ και αιώνες. Η ευθύνη βαραίνει εξίσου την χριστιανική εκκλησία και το λαό που θέλει να λέγεται χριστιανικός. Όπως και στο παρελθόν έτσι και σήμερα με την σιωπή τους οι χριστιανοί γίνονται συνένοχοι στις φρικαλεότητες που διαπράττονται ενάντια στο λαό μας...". Ως εκ τούτου ομάδα νεαρών ινδιάνων εισβάλλει στην Μητρόπολη και διακόπτει την λειτουργία της Μεγάλης Παρασκευής αποδοκιμάζοντας τον επίσκοπο και φωνάζοντας συνθήματα κατά της κυβέρνησης και των εταιρειών. Τα άσχημα νέα σήμερα έρχονται από το Temulemu όπου χωροφύλακες κακοποιούν δημόσια την παραδοσιακή γιατρό του χωριού Machi.

<u>**4-3-99**</u> : Συλλαμβάνεται και παραπέμπεται για τον φόνο του αγρότη Ronaldo Chavez Jorquera ο 30χρονος Javier Millabur Antileo. Ο αδελφός του Jaime αφήνεται ελεύθερος ελλείψει αποδείξεων. Ο κατηγορούμενος δηλώνει ότι δεν έχει καμμία σχέση με την δολοφονία την οποία διέπραξαν χωροφύλακες.

<u>**5-4-99**</u> : Πέντε άτομα αλυσοδέθηκαν στο εσωτερικό της Μητρόπολης της Concepcion προκειμένου να αρχίσουν απεργία πείνας σε ένδειξη συμπαράστασης στον αγώνα των Mapuches. Η επέμβαση των Ειδικών δυνάμεων της χωροφυλακής είναι άμεση. Τους συλλαμβάνουν και τους οδηγούν στο αστυνομικό τμήμα όπου τους κατηγορούν για διακεκριμένες φθορές στην εκκλησία. Στην πορεία αφήνονται ελεύθεροι μέχρι την δίκη τους.

Απεργία πείνας διαρκείας αρχίζουν και τα μέλη της κοινότητας Meli Wexan Mapu του Σαντιάγκο. Δηλώνουν ότι δεν θα σταματήσουν αν δεν ελευθερωθούν όλοι οι συλληφθέντες και αν δεν σταματήσει η κοπή των δέντρων στην 8η και 9η περιφέρεια.

<u>**6-4-99**</u> : Στην σημερινή τους συνέλευση, οι κοινότητες των Mapuches του Arauco και του Malleco, επαναλαμβάνουν ότι μόνο εάν σταματήσει η κοπή των δέντρων θα επαναλάβουν τις συνομιλίες τους με την κυβέρνηση. Συνεχίζεται η απεργία πείνας των Juan και Luis Menaco. Παρέμβαση του επίσκοπου του Temuco, Sergio Contreras, που δηλώνει ότι θα πρέπει να αρχίσει ο διάλογος πριν να είναι πολύ αργά.

<u>**8-4-99**</u> : Η σημερινή La Tercera γράφει : "Σε καλή κατάσταση βρίσκονται οι απεργοί πείνας που αρνούνται να πάρουν τροφή εδώ και δύο ημέρες...". Ο αριθμός των απεργών πείνας, όμως, ξεπερνάει τους 15 και η συγκεκριμένη απεργία τους μπαίνει ήδη στην 2η βδομάδα.

Στην περιοχή του Νότιου Valparaiso ξεσπούν διαδηλώσεις και συγκρούσεις με την αστυνομία. Παρά την εμφάνιση ελάχιστων "ειρηνιστών" που είναι "αντίθετοι στη βία", ο εκπρόσωπος του Τοπικού Συμβουλίου του Malleco και της Arauko ανακοινώνει ότι οι κινητοποιήσεις θα ενταθούν

ενώ στην περίπτωση επίθεσης της χωροφυλακής δεν αποκλείεται η χρήση βίας. Σύμφωνα με τον τύπο σε χθεσινές συγκρούσεις με την χωροφυλακή συμμετείχαν περισσότερα από 500 άτομα από 14 κοινότητες.

9-4-99 : Με σημερινές δηλώσεις προς τα Μ.Μ.Ε. ο Rodrigo Gonzales, διευθυντής της Conadi, λέει ότι "η κυβέρνηση δεν πτοείται από την παρουσία εκπροσώπων διεθνών οργανώσεων στην Νότια Χιλή... Οι προθέσεις μπορεί να είναι καλές αλλά αγνοούν την Χιλιανή πραγματικότητα".

Αντιπροσωπεία των οργανώσεων των Mapuches συναντιέται με εκπροσώπους της Ομοσπονδίας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Ισπανίας με σκοπό την άσκηση πίεσης προς τον ΟΗΕ.

10-4-99 : Νέα επεισόδια σημειώνονται το πρωί στο Chorrillos όπου "20, περίπου κουκουλοφόροι Mapuches" πυρπολούν εγκαταστάσεις της εταιρείας Mininco. Καταστρέφεται ένας εκσκαφέας και ο χειριστής του μηχανήματος υποχρεώνεται να επιστρέψει στα γραφεία της εταιρείας με τα πόδια. Ανάλογες καταστροφές πλήττουν και άλλα φορτηγά ενώ αρκετά οχήματα της εταιρείας "κατάσχονται" (με άλλα λόγια απαλλοτριώνονται) και οδηγούνται στο Traiguen που βρίσκεται στα χέρια των Mapuches. Τα Μ.Μ.Ε., το χαβά τους : προβάλλουν την καταστροφή της φωτογραφικής μηχανής του Francisco Palma, φωτορεπόρτερ της εφημερίδας El Mercurio. Βουλευτές των δεξιών κομμάτων καταγγέλουν την παρουσία στελεχών του "Επαναστατικού Κινήματος Tupac Amaru" του Περού, μεταξύ των Mapuches. Οι δηλώσεις τους επαναλαμβάνονται από το Ισπανικό πρακτορείο ειδήσεων (E.F.E.) που μέχρι σήμερα δεν έχει ασχοληθεί παρά ελάχιστα με τα όσα συμβαίνουν στην λατινοαμερικανική χώρα.

11-4-99 : Ο Juan Abelino και ο Luis Maleco αφήνονται ελεύθεροι. Οι ινδιάνοι του Arauco και του Malleco αποφασίζουν σε συνευλευσή τους το σταμάτημα της απεργίας πείνας που πραγματοποιούσαν.

12-4-99 : Οργανώσεις των Mapuches, με επιστολή τους προς τον διευθυντή της Conadi, αντικρούουν τους εναντίον τους ισχυρισμούς που διατυπώνονται στην αγωγή που κατέθεσε η εταιρεία στις 6-4-97. Η επιστολή υπογράφεται από τις οργανώσεις Mapu Domuche Nehuen (Γυναίκες για την δυναμική υποστήριξη της γης), Κέντρο Penhuenches του άνω Bio Bio, Mapuches της περιοχής Ralco, Κοινότητα της Santa Barbara κλπ.. Μεταξύ όλων των άλλων υπογράφουν η Berta και η Nicolasa Quintraman, οι δύο 70χρονες αδελφές που είχαν παραπεμφθεί στο στρατοδικείο για ξυλοδαρμό αστυφυλάκων. Η επιστολή καταγγέλλει επίσης ότι "η Conadi δεν εκπροσωπεί τα συμφέροντα των Mapuches αλλά εκείνα των τεχνικών και υλοτομικών εταιρειών... Θα συνεχίσουμε να διεκδικούμε το δίκιο μας και να καταγελούμε όλες τις αισχρότητες και τις καταχρήσεις σε βάρος μας μέχρι να αποδοθεί δικαιοσύνη... Θα παραλύσουμε κάθε υλοτομική δραστηριότητα στις εκβολές του Bio Bio".

13-4-99 : Χιλιάδες Mapuches οργανώνουν πορεία στο Temuco διαμαρτυρόμενοι για την απόφαση της κυβέρνησης να επιτρέψει την συνέχιση των δραστηριοτήτων των εταιρειών. Την ίδια στιγμή η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου να απορρίξει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων που είχαν καταθέσει οι κοινότητες των ινδιάνων πυροδοτεί επεισόδια στο Didaico και στο Pantano. Ο Στρατηγός Mauricio Catalan επικεφαλής των δυνάμεων της χωροφυλακής στην 9η περιφέρεια διαψεύδει την "παρουσία διεθνών τρομοκρατών στην περιοχή".

14-4-99 : Mapuches καταθέτουν μήνυση εναντίον αγροτών του Temuco. Σύμφωνα με την μήνυση οι αγρότες "σχημάτισαν παράνομες ένοπλες ομάδες με σκοπό να μας εμποδίσουν να υπερασπίσουμε τα εδάφη μας. Επικεφαλής των ομάδων αυτών είναι ο αγρότης Fredy Molina...". Απ' τη μεριά του οι 200 περίπου αγρότες (λευκοί και μιγάδες) που συμμετέχουν στην "Επιτροπή του Temuco" δηλώνουν : "Θα αντισταθούμε με όλα τα μέσα σε κάθε προβοκάτσια ή βίαιη ενέργεια των ιθαγενών...". Κι εκφράζουν τους συνήθεις - σε όλα τα πλάτη του κόσμου - φόβους για την ζωή και την παρουσία τους.

Όπως ανακοινώνεται ο Aucan Huilcaman, εκπρόσωπος του "Συμβουλίου Όλων των Εδαφών" και ο German Ouintana συμφώνησαν για την ανάγκη να σταματήσουν τα βίαια επεισόδια. Ο Francisco Courbis, γενικός διευθυντής της εταιρείας Colbun, ιδιοκτήτριας του σταθμού παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος Nehuenco, κινδυνολογεί στον τύπο : "Η μοναδική λύση θα είναι η διακοπή του ρεύματος στα μεγάλα αστικά κέντρα, αν ο κόσμος δεν συνειδητοποιήσει την σοβαρότητα της ενεργειακής κρίσης" που διέρχεται η χώρα και αν αρνηθεί να υποβληθεί στις απαραίτητες θυσίες...". Με δηλώσεις του στα Μ.Μ.Ε. ο Juan Eduardo Correa, οδύρεται λυπημένος για το ότι "εξακολουθούν να μένουν ατιμώρητα τα αδικήματα που από τις 14-1-99 διαπράττουν καθημερινά οι ιθαγενείς".

15-4-99 : Ο Roberto Parant, κυβερνήτης της επαρχίας του Malleco καθησυχάζει τον τύπο λέγοντας ότι "δεν μπορούμε να μιλήσουμε για γενικευμένη βία αλλά για μεμονωμένες αναιρεπτικές ενέργειες που οφείλονται σε ξένους παράγοντες... αυτή η μεμονωμένη αλλά αυξημένη βία θα πρέπει να τραβήξει την προσοχή μας...".

16-4-99 : Η ανακρίτρια του Traiguen Silvia Molina παραιτείται σήμερα δηλώνοντας ότι : "Σύμφωνα με το άρθρο 50 του οργανισμού δικαστηρίων θα πρέπει να διορισθεί ειδικός ανακριτής εφόσον στην υπόθεση εμπλέκονται τα συμφέροντα του προέδρου της Δημοκρατίας...".

Ο κοινοτάρχης του Choinlafquen, Victor Ancalaf, δηλώνει ότι : "η μεγάλη πλειοψηφία των ινδιάνων είναι αποφασισμένη να πάρει πίσω τα εδάφη της. Αν η κυβέρνηση δεν θελήσει να βρει κάποια λύση, οι κινητοποιήσεις στην περιοχή των συγκρούσεων θα ενταθούν κι αν κάποιος χρειαστεί να πεθάνει γι' αυτήν την υπόθεση (σ.σ. αναφέρεται στην εκτέλεση υπαλλήλου εταιρείας πριν μια βδομάδα στην περιοχή Collipulli, από αγνώστους) υπεύθυνοι γι' αυτό δεν θα είναι κάποιοι μεμονωμένοι Mapuches, αλλά το σύνολο των κοινοτήτων τους που αντιστέκονται". Η εισαγγελία έχει ήδη ασκήσει δίωξη κατά των μελών της επιτροπής αγώνα του Collipulli. Από την άλλη μεριά ο εκπρόσωπος των αγροτών Fredy Molina (γνωστός χουντικός μεγαλοκτηματίας) καλεί σε επαγρύπνηση τους αγρότες όλης της επαρχίας εν όψει "των απειλών να κάψουν τα χωράφια μας και να επιτεθούν στις οικογένειες μας".

17-4-99 : Ο Eugenio Tuma, βουλευτής του PPD, με ερώτηση του στη Βουλή ζητεί να εφαρμοστεί στην περιοχή των συγκρούσεων ο νόμος για τον έλεγχο των όπλων και των εκρηκτικών και "να ληφθούν μέτρα ώστε να μην σχηματιστούν ένοπλες ομάδες αγροτών, πράγμα που θα οδηγήσει σε αιματοχυσία". Σύμφωνα με τον προαναφερόμενο νόμο όλοι όσοι έχουν όπλα θα πρέπει να τα δηλώσουν στις αρχές και δεν θα πρέπει να τα φέρουν εκτός των ορίων της ιδιοκτησίας τους.

19-4-99 : Γίνεται κατάληψη στις υλοτομικές εγκαταστάσεις των εταιρειών στο Lumaco. Οι καταληψίες δηλώνουν ότι δεν θα ασκήσουν βία. Στο Chorrillos τρεις κουκουλοφόροι πετροβολούν φορτηγό της Mininco.

Το ίδρυμα "Ενωμένη Χιλή" (Chile Unido, μια ουσιαστικά αριστερό-πατριωτική οργάνωση) οργανώνει σεμινάριο με τίτλο "Ενσωμάτωση και εθνική ταυτότητα των Χιλιανών Mapuches". Για πρώτη φορά σήμερα οι "200 αγρότες" του Malleco χαρακτηρίζονται από τον τύπο ως "Αγροτικοί επιχειρηματίες".

21-4-99 : Η κυβέρνηση διορίζει νέο δικαστή - ανακριτή στο Traiguen. Σύμφωνα με το κατηγορητήριο οι ζημιές που υπέστησαν οι εταιρείες ξεπερνούν τα 300 εκατομμύρια πέσος.

Την ίδια ημέρα 83 οικογένειες Mapuches καταλαμβάνουν το αγρόκτημα Tranauepe, στην κοινότητα Huanmaril. Ο ιδιοκτή-

Mapuches : Ημερολόγιο ενός αγώνα

της του αγροκτήματος Gino Venturelli είναι, όπως τονίζει, "έτοιμος να το πουλήσει στην κυβέρνηση".

Η κυβέρνηση συνεχίζει την αδιάλλακτη στάση της με ύπουλες αλχημείες που σκαρφίζονται οι σημαντικότεροι υπουργοί της όπως ο Guillermo Pickering, υπουργός Εσωτερικών. Από την μία απειλεί ότι θα θέσει τέρμα στις καταλήψεις και από την άλλη δηλώνει ότι η κυβέρνηση του δεν πρόκειται να αγοράσει κατειλημμένα εδάφη (σ.σ. μια τακτική που προφανή σκοπό έχει να πυροδοτήσει την ένταση που επικρατεί μεταξύ των κτηματιών και των Mapuches). Δεν παρέλειψε να ρίξει και μερικά κροκοδείλια Διακρία για την "τραγική κατάσταση που έχει περιέλθει η οικογένεια Venturelli "

22-4-99 : Με την απειλή των όπλων οι ινδιάνοι που έχουν καταλάβει το Lumaco εμποδίζουν τα συνεργεία των ιδιωτικών εταιρειών να κόψουν τα δέντρα της περιοχής.

23-4-99 : Σε μια κρίση γενναιοδωρίας η κυβέρνηση "προσφέρει 20.000 εκτάρια στο Συμβούλιο Όλων των Εδαφών προκειμένου να σταματήσουν οι βιαιότητες". Οι πληροφορίες, όμως, αναφέρουν ότι πρόκειται για παραθαλάσσιες αμμώδεις εκτάσεις όπου δεν φυτρώνει τίποτε απολύτως.

26-4-99 : Ο κυβερνήτης επαρχίας Curacautin (βόρειο τμήμα της 8ης περιφέρειας) εκδηλώνει σήμερα την πρόθεση του να επανεξετάσει όλους τους τίτλους ιδιοκτησίας των ινδιανικών κοινοτήτων της 9ης και 10ης περιφέρειας. Σκοπός του η χάραξη κοινή στρατηγικής για την ανάκτηση των εδαφών τους.

27-4-99 : 100, περίπου, Mapuches καταλαμβάνουν το αγρόκτημα Aguas Buenas στην 9η περιφέρεια.

28-4-99 : Λήγει η κατάληψη του αγροκτήματος Rucananco, στο Collipulli, μετά από συμφωνία με την Conadi. Οι καταληψίες θα πρέπει να εγκαταλείψουν το αγρόκτημα μέσα σε 48 ώρες υπό την επίβλεψη ισχυρότατης δύναμης της χωροφυλακής. Η εταιρεία σε αντάλλαγμα υπόσχεται να τους πουλήσει 1.440 εκτάρια. Κι αν στο παραπάνω αγρόκτημα η διαμάχη έληξε ειρηνικά δεν έγινε το ίδιο στην νότια Tirua και στο Canete όπου ισχυρές δυνάμεις της χωροφυλακής κατάφεραν να διώξουν τους ινδιάνους που είχαν καταλάβει τα εκεί εργοτάξια. Στην ίδια περιοχή άλλοι Mapuches καταλαμβάνουν το αγρόκτημα Tranicura.

Επεισόδια ξεσπούν στις περιοχές : Lleu-Lleu, Jose Maria Calbun, Rucananco (στην περιοχή του Canete), Aracuco (Νότια Tirua), Contulmo, Cuyinco (Los Alamos), Colihuin, Mulito, Catrio Nancul (περιοχή Collipulli), Didaico, Traiguen. Μόνο στην 9η περιφέρεια (από τις 7.00 το πρωί μέχρι το μεσημέρι) καταλαμβάνονται 12 ακόμη αγροκτήματα και εργοτάξια.

29-4-99 : Καινούργιες καταλήψεις στην 8η και 9η περιφέρεια.

Και ενώ οι καταλήψεις αυξάνονται και πληθύνονται με την ένταση να ανεβαίνει τα Μ.Μ.Ε. διακόπτουν τις μέχρι τώρα λεπτομερείς αναφορές στα τεκταινόμενα. Τουλάχιστον για μερικές ημέρες.

3-5-99 : Η προθεσμία που έχουν δώσει οι Mapuches στον πρόεδρο της Χιλής Eduardo Frei για την εξεύρεση λύσης παρέχεται άπρακτη. Από τις 8 το πρωί οι κοινότητες των ινδιάνων της επαρχίας Arauco βρίσκονται ουσιαστικά σε εμπόλεμη κατάσταση. Για την αντιμετώπιση της κατάστασης στην περιοχή έχουν σπεύσει πάνω από 10.000 άνδρες των Ειδικών δυνάμεων της χωροφυλακής.

4-5-99 : Συσκέψεις επί συσκέψεων, υπουργών, πολιτικών αρχηγών, βουλευτών, επισκόπων... Λύση όμως δεν βρίσκεται.

6-5-99 : Καταφθάνει στο Σαντιάγκο αντιπροσωπεία των Mapuches προκειμένου επιδώσει στην ηγεσία της χώρας έγγραφη πρόταση για την επίλυση της κρίσης. Ο πρόεδρος της Δημοκρατίας αρνείται να τους δεχτεί. Οι ινδιάνοι προτείνουν τον σχηματισμό ανεξάρτητης επιτροπής που θα εξετάσει τα γεγονότα χωρίς προκαταλήψεις. Με βάση το ισχύον σύνταγμα της χώρας ζητούν την αναγνώριση των ιστορικών εδαφών που παραχωρήθηκαν στους προγόνους τους το 1881-3 με την λήξη του πολέμου της Araucania. Απαιτούν την αναστολή της κατασκευής του υδροηλεκτρικού σταθμού και της υλοτόμησης του δάσους.

7-5-99 : Ο υπουργός Σχεδιασμού Quintana στον οποίο παραπέμπεται η αντιπροσωπεία των ινδιάνων δηλώνει ότι θα μελετήσει τις προτάσεις τους αλλά δεν αναλαμβάνει καμμία υποχρέωση. Εκδίδονται εντάλματα συλλήψεων, στην 8η και 9η περιφέρεια, σε βάρος 36 ινδιάνων.

8-5-99 : Ο εκπρόσωπος του Συντονιστικού Οργάνου των κοινοτήτων του Arauco και του Malleco δηλώνει ότι η σύλληψη και η φυλάκιση των 36 Mapuches (στους οποίους περιλαμβάνονται και 12 κοινοτάρχες) θα προκαλέσει νέο κύμα καταλήψεων και βίας.

10-5-99 : Εν τω μεταξύ οι 40, περίπου, Mapuches, που από τις 26-8-98 πραγματοποιούν πορεία προς τον Σαντιάγκο, περνούν τα όρια της 8ης περιφέρειας. Με ανακοίνωση της η οργάνωση Aukin Wallmapu Ngulan που εδρεύει στο Temuco αποφασίζει συμμετοχή των μελών της στην πορεία. Είναι η εποχή του μεγάλου κρύου στο νότιο ημισφαίριο και η πορεία θα πρέπει να διασχίσει την χιονισμένη περιοχή των νότιων Άνδεων για να φτάσει στο Σαντιάγκο. Συλλαμβάνεται ο Pedro Calluqueo στο αεροδρόμιο του Σαντιάγκο κατά την επιστροφή του από την Ελβετία όπου είχε συναντήσεις με εκπροσώπους της επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ.

11-5-99 : Το δικαστήριο του Temuco αφήνει ελεύθερους τους οκτώ από τους 13εις συλληφθέντες κατά τα πρόσφατα επεισόδια. Οι υπόλοιποι πέντε αρνούνται να κάνουν αίτηση αποφυλάκισης, δηλώνοντας ότι αρμόδιο να τους κρίνει είναι το τοπικό δικαστήριο των Mapuches και όχι αυτό των λευκών. Το Συντονιστικό όργανο των ινδιάνων στην πρωτεύουσα σε σημερινή του ανακοίνωση αναφέρει "εμείς δεν είμαστε υπέρ της βίας. Αυτή την ασκεί το Χιλιανό κράτος που μας κλέβει τη γη και μας απαγορεύει να διαμαρτυρηθούμε γι' αυτό... Ακόμη και 200.000 εκτάρια να μας δώσετε εμείς θέλουμε την πατρική γη μας και όχι τα σκουπίδια σας". Το δικαστήριο του Traiguen αφήνει ελεύθερους οκτώ από τους 12 κρατούμενους.

12-5-99 : Η οργάνωση Wixan Mapu του Σαντιάγκο οργανώνει διαδήλωση στο κέντρο της πόλης. Συμμετέχουν χιλιάδες Mapuches, μέλη οικολογικών οργανώσεων αλλά και πολλοί φοιτητές των πανεπιστημίων της πρωτεύουσας που έχουν καταληφθεί σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τα κυβερνητικά σχέδια ιδιωτικοποίησης της παιδείας.

14-5-99 : Οι βουλευτές της Renovacion Nacional (το κόμμα του Pinochet "Εθνική Ανανέωση") ζητούν από την κυβέρνηση να αναλάβει τις ευθύνες της για την βία που έχει ξεσπάσει στο νότιο τμήμα της χώρας.

15-5-99 : Η αντιπροσωπεία των ινδιάνων εγκαταλείπει το Σαντιάγκο και επιστρέφει στην Araucania δηλώνοντας "ικανοποιημένη από την απήχηση των προτάσεων της στην κοινή γνώμη" αλλά απογοητευμένη από την στάση της κυβέρνησης.

16-5-99 : Ο υπουργός σχεδιασμού επισκέπτεται την 9η περιφέρεια "για να εξετάσει την κατάσταση επί τόπου".

21-5-99 : Όπως γράφουν οι εφημερίδες το κύριο αίτημα των Mapuches προς τον υπουργό είναι ο σεβασμός του πολιτισμού, των παραδόσεων και του τρόπου ζωής τους.

Mapuches : Ημερολόγιο ενός αγώνα

22-5-99 : 20, περίπου, Mapuches, φοιτητές, οικολόγοι και εθελοντές καταλαμβάνουν τον δρόμο που οδηγεί στον χώρο εργασιών του φράγματος στο Bio Bio. Κατά τις αρχές στήνουν οδοφράγματα, καίνε λάστιχα και προκαλούν φθορές στην παρουσία των εταιρειών. Στην περιοχή ανακοινώνεται ότι σπεύδει ο συνταγματάρχης Erasmo Gutierrez Altamirano επικεφαλής ισχυρής δύναμης της χωροφυλακής.

24-5-99 : Ινδιάνοι καταθέτουν μήνυση κατά του Conrado Phiffel, υπαλλήλου τεχνικής εταιρείας, για την αρπαγή της γης τους. Στην πόλη Nueva Imperial οργανώνεται πορεία συμπαράστασης για 19 άτομα που κατηγορούνται για πρόκληση βίαιων επεισοδίων στην περιοχή. Παράλληλα στην επαρχία Valdivia (βόρεια 8η περιφέρεια) οι Mapuches υποχρεώνουν τον κυβερνήτη να τους δεχτεί και να ακούσει τα αιτήματα τους. Στο Catrio Mancul ένοπλοι ινδιάνοι πυροβολούν και τραυματίζουν χωροφύλακες όταν οι τελευταίοι επιτίθενται για να ανακαταλάβουν το εργοτάξιο της Mininco.

26-5-99 : Η κυβέρνηση δηλώνει ότι δεν προτίθεται να κηρύξει τον νότο σε κατάσταση πολιορκίας. Όμως ο Oscar Eltit, επίτροπος της 9ης περιφέρειας, δηλώνει ότι αν η κυβέρνηση διστάσει τότε ο ίδιος θα κάνει χρήση των εξουσιών που του παρέχει το Σύνταγμα.

27-5-99 : Επί δύο ώρες ο υπουργός Σχεδιασμού συζητά με εκπροσώπους των κοινοτήτων των Lafkenches (είναι τα χωριά που βρίσκονται 70 χιλιόμετρα νότια του Canete). Οι Lafkenches είναι οι πρώτοι θέτουν ζήτημα αυτονομίας των εδαφών τους.

31-5-99 : Σε δηλώσεις ο υπουργός Σχεδιασμού κατηγορεί τους Mapuches ότι δεν επιθυμούν τον διάλογο.

1-6-99 : Ο εκπρόσωπος του Συμβουλίου Όλων των Εδαφών ανακοινώνει στο Σαντιάγκο ότι η πορεία που συνεχίζεται από τον Αύγουστο του '98 βρίσκεται ήδη στο Los Angeles (της Χιλής) όπου εξετάζεται από γιατρούς ύστερα από συμπτώματα γρίπης και κρυολογημάτων που παρουσιάζουν ιδιαίτερα παιδιά, γυναίκες και ηλικιωμένοι. καταγγέλει ότι ο διευθυντής του νοσοκομείου της Victoria αρνήθηκε να τους παράσχει οποιαδήποτε ιατρική περίθαλψη, εκδηλώνοντας έτσι έναν ωμό ρατσισμό.

4/6/1999 : Ομάδα γιατρών επισκέπτεται την κατασκήνωση των πορευόμενων. Η γρίππη θερίζει.

5/6/1999 : Τίποτε, ωστόσο, δεν λυγίζει την αποφασιστικότητά τους. ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ ΓΡΑΦΕΙ ΤΟ ΠΑΝΩ. Η πρωτεύουσα απέχει μόνο καμμιά 70 χιλιόμετρα.

2-6-99 : Οι γιατροί που εξετάζουν τους πορευόμενους ανακοινώνουν ότι πολλοί από αυτούς έχουν υποστεί κρυοπαγήματα καθώς στην περιοχή η θερμοκρασία είναι -5 βαθμοί.

6-6-99 : Το Συμβούλιο Όλων των Εδαφών απορρίπτει καινούργιες "βελτιωμένες" προτάσεις της κυβέρνησης και εκδηλώνει την πρόθεση του να προσφύγει στο διαμερικανικό δικαστήριο που εδρεύει στο San Jose της Κόστα Ρίκα.

11-6-99 : Εκπρόσωπος των Mapuches που συμμετέχουν στην πορεία δηλώνει : "Πολλοί έχουν αποκάνει αλλά είμαστε αποφασισμένοι να μπούμε στην πρωτεύουσα".

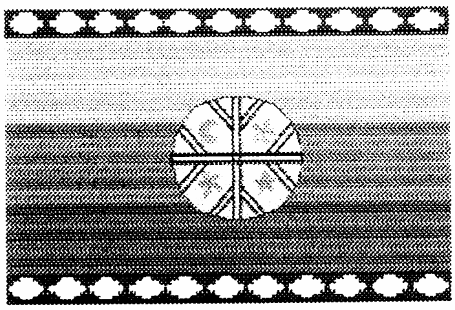
13-6-99 : Στο πρωτοσέλιδο της La Tercera διαβάζουμε "Οι 80, περίπου, Mapuches που συνεχίζουν την πορεία κατευθύνονται ήδη προς το Chimbabongo, απ'όπου ακολουθώντας την εθνική οδό νο.5 θα φτάσουν στις προσεχείς ημέρες στην πρωτεύουσα".

15-6-99 : Η Gladys Marin, γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Χιλής και υποψήφια πρόεδρος της χώρας (στις εκλογές που θα γίνουν το φθινόπωρο), απευθύνει έκκληση προς την κυβέρνηση για την αναγνώριση της αυτονομίας των περιοχών των Mapuches.

18-6-99 : Στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων διαβάζουμε "ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΦΤΑΝΕΙ Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ MAPUCHES ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ".

20-6-99 : Πρωτοσέλιδο της La Tercera : "ΟΙ MAPUCHES ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΗΔΗ ΣΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ 25 ΤΗΣ GRAN AVENIDA. Η ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΝΕΙ ΤΗ ΛΗΨΗ ΜΕΤΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΟΧΗΜΑΤΩΝ (!).

21-6-99 : Οι Mapuches φθάνουν έξω από το προεδρικό μέγαρο όπου τους περιμένουν 2.000 συμπαραστάτες και συμπατριώτες τους.

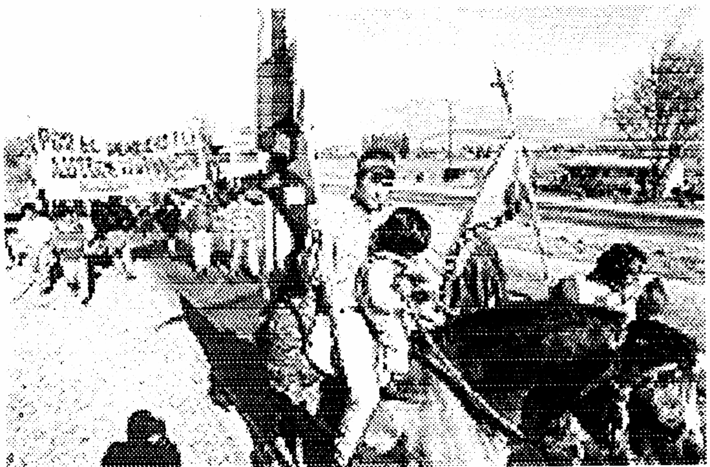

Σημαία του έθνους των Mapuches

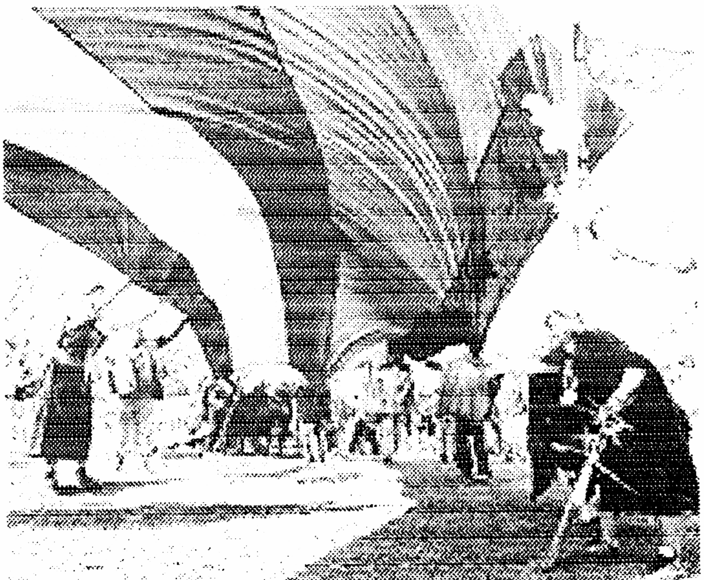
Mapuches : Ημερολόγιο ενός αγώνα

13/6/1999 : Μπαίνουν στα πλούσια λευκοκατοικημένα περίχωρα.

19/6/1999 Περνούν απ' τις τενεκεδουπόλεις του "τέταρτου κόσμου" των κοινωνικών απόκληρων.

21/6/1999 : Και φτάνουνε στις πύλες του Santiago.

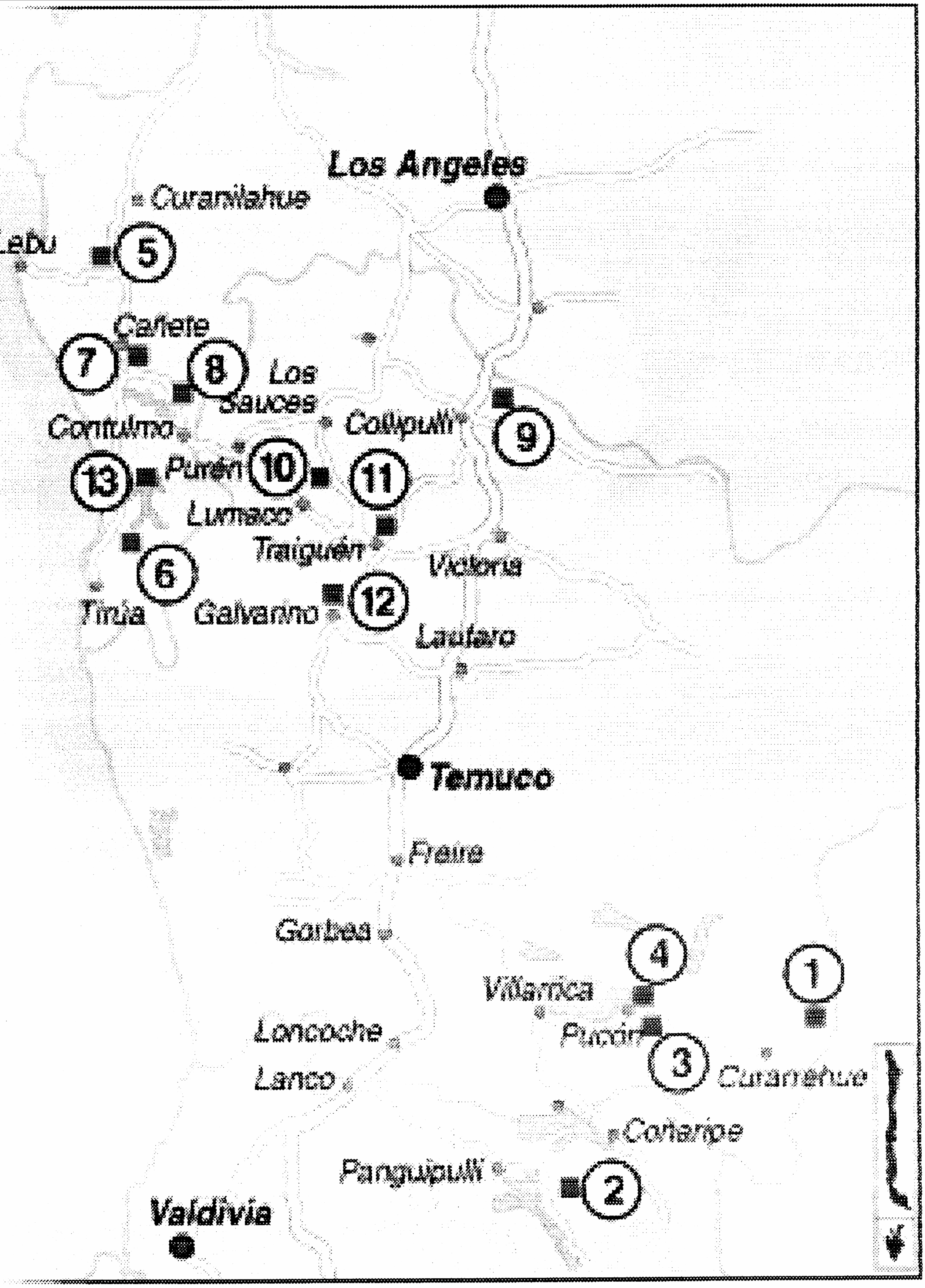

ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΙΛΓ

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

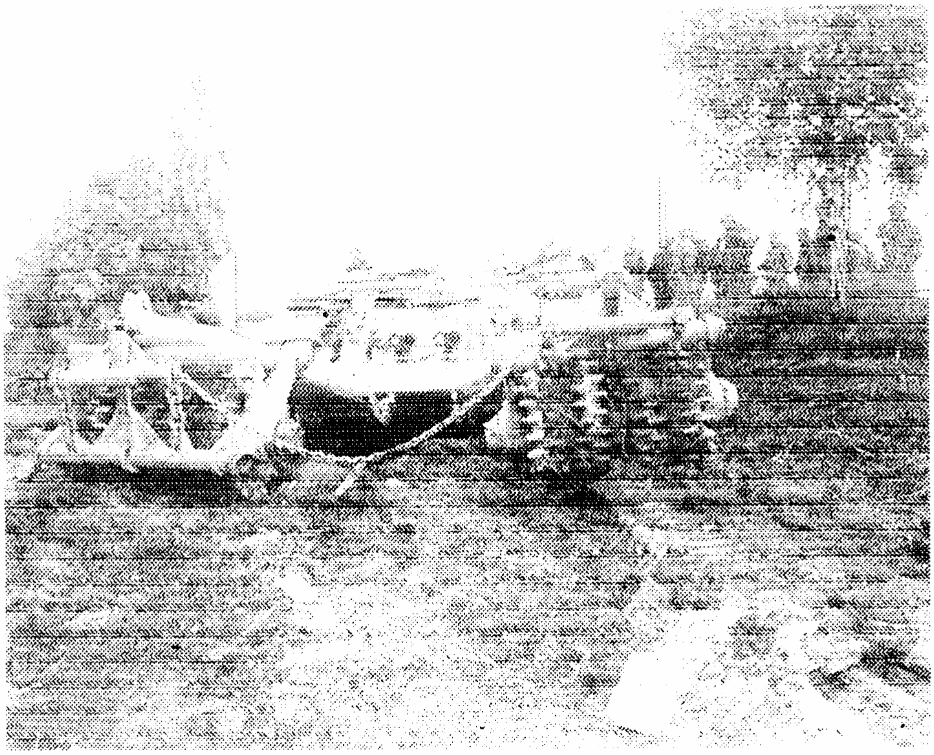
Πρόεδρος : Frei Ruiz-Tagle, Eduardo (Κατά το σύνταγμα, ο πρόεδρος της δημοκρατίας είναι και πρόεδρος της κυβέρνησης. Δεν υπάρχει πρωθυπουργός)
Γεωργίας : Santori, Angel
Εθνικής Άμυνας : Perez Yoma, Edmundo
Οικονομίας, Ανάπτυξης και Ανοικοδόμησης : Leiva, Jorge
Ενεργειας : Landerretche, Oscar
Οικονομικών : Aninat Ureta, Eduardo
Εξωτερικών : Valdes, Juan Gabriel
Υγείας : Figueroa, Alex
Οικισμού και Πολεοδομίας : Henriquez Diaz, Sergio
Εσωτερικών (και Δημ. Τάξης) : Troncoso, Raul
Δικαιοσύνης : Alvear, Soledad
Εργασίας : Molina, German
Μεταλλείων και Ορυχείων : Jimenez Moraga, Sergio
Εθνικών Πόρων : Heine, Jorge
Σχεδιασμού και Συνεργασίας (Συντονισμού) : Pizarro, Roberto
Παιδείας : Arellano, Jose Pablo
Δημοσίων Έργων : Toha, Jaime
Μεταφορών και Επικοινωνιών : Hohmann, Claudio
- Γενικός Γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου : Mladinic, Carlos
- Γενικός Γραμματέας της Προεδρίας της Δημοκρατίας : Insulza, Jose Miguel

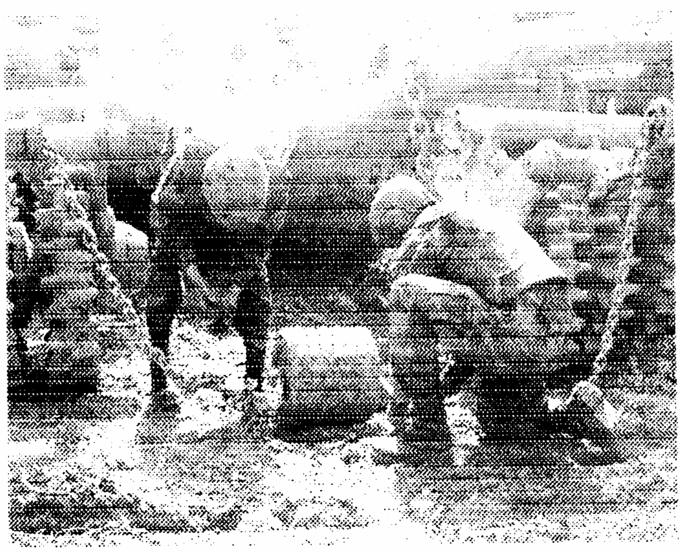
Mapuches : Ημερολόγιο ενός αγώνα

Στον χάρτη σημειώνονται τα κυριώτερα κτήματα κι εργοτάξια των εταιρειών,
που είχαν χτυπηθεί μέχρι τις 4/5/1999

Όπως γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος, οι ΗΠΑτζήδες στρατοκράτες αρέσκονται να θεωρούν τους εαυτούς τους... "επιχειρηματίες" ★★★ Και δεν χάνουν ευκαιρία να το αποδείξουν ★★★ Έτσι, στις ηλεκτρονικές σελίδες του υπουργείου άμυνας των ΗΠΑ, το βάρος δίνεται στην διαφήμιση των προϊόντων τους ★★★ Μας παρουσιάζουν, λοιπόν, το άρμα Μ-60 (η φωτογραφία είναι τραβηγμένη στις 17/6/99 στην Βοσνία, απ' όπου οι ΗΠΑτζήδες ετοιμάζονται να μπουν στο Κοσσυφοπέδιο για να ενισχύσουν τα νατοϊκά στρατεύματα κατοχής που βρίσκονται ήδη εκεί) ★★★ Δεν χρειάζεται και πολλή σκέψη για να καταλάβει κανείς πως ένα απ' τα σοβαρότερα "εγκλήματα πολέμου", που διέπραξαν ο Μιλόσεβιτς, οι συνεργάτες του και ο Σερβικός Λαός, είναι το ότι αρνιούνταν κατηγορηματικά να αγοράσουν Μ-60 ★★★ Ακόμη χειρότερα, αρνιούνταν να εμπιστευθούν την άμυνα της χώρας τους στις ΗΠΑ και στο ΝΑΤΟ ★★★ Και να σκεφτεί κανείς, πως αυτή τους η άρνηση διατυπώθηκε με ιδιαίτερη σαφήνεια και αποφασιστικότητα, μετά το 1989 ★★★ Αντί οι Σέρβοι να αποδεχτούν την ΗΠΑ-ΝΑΤΟϊκή "ομπρέλλα" - αυτήν που εξασφάλισε την "ανεξαρτησία" των Κροατών, των Σλοβένων και των Βόσνιων - επέμεναν στην εχθρική τους στάση απέναντι στην "ελευθερία" και στην "δημοκρατία" ★★★ Με το δίκιο τους, λοιπόν, οι θιασώτες της "ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ" της "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ" και της "ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ" της ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ χαρακτηρίζουν τον Μιλόσεβιτς "δικτάτορα" ★★★ Κι όμως, οι ΗΠΑτζήδες "επιχειρηματίες" θα πρέπει να του αναγνωρίσουν ότι χωρίς την δική του "δικτατορική στενοκεφαλιά" δεν θα μπορούσαν να διαφημίσουν το Μ-60 ή το Panther (διπλανή φωτογραφία) που προορίζεται για την εξουδετέρωση των ναρκών που τοποθέτησαν οι Σέρβοι για να εμποδίσουν τους ΗΠΑτζήδες και τους ΝΑΤΟϊκούς λεβέντες να προελάσουν και να "απελευθερώσουν" τους Κοσοβάρους ★★★ Το σημαντικότερο, ωστόσο, επίτευγμα των ΗΠΑτζήδων "επιχειρηματιών" είναι αυτό, που ΟΙ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ "ΕΙΡΗΝΙΣΤΕΣ" ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΟΥΝ ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ : ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΘΗΤΕΙΑΣ (την οποία, βέβαια, μιμήθηκαν και οι Βρεταννοί) ★★★ Οι "ειρηνιστές", λοιπόν, πρέπει να διαθέτουν πολύ μεγαλύτερη ευφυΐα απ' την δική μας, αφού κατάλαβαν πως ΑΛΛΟ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΜΠΙΖΝΑ ! ★★★ Ο Μιλόσεβιτς δεν είναι, λοιπόν, μόνο "δικτάτορας". Είναι και "στρατοκράτης" ★★★ Στο κάτω-κάτω, στην Σερβία εξακολουθεί να υπάρχει στρατιωτική θητεία ★★★ Κι οι διάφοροι και διαφόρων αποχρώσεων "ειρηνιστές" δεν έχασαν την ευκαιρία, να πανηγυρίσουν την (πραγματική άραγε ή κατασκευασμένη απ' τις διαφημιστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης ;) εμφάνιση "χιλιάδων λιποτακτών από τον Σερβικό στρατό" ➔

→ Το πιο περίεργο, όμως, είναι η ακόμη μεγαλύτερη "ευφυΐα" κάποιων "ειρηνιστών", που διατείνονται πως "ανήκουν στον αντιεξουσιαστικό χώρο"... ★★★ Αλήθεια, αυτοί δεν κατάλαβαν, γιατί - αυτή τη φορά, αντίθετα με ό,τι είχε συμβεί κατά τον πόλεμο της Κορέας ή του Βιετνάμ - δεν υπήρχαν ΗΠΑτζήδες λιποτάκτες ; ★★★ Ή Βρεταννοί ; ★★★ Δεν μπορούν να καταλάβουν γιατί στις ΗΠΑ ή στην Βρεταννία δεν εμφανίστηκαν "Γυναίκες με Μαύρα" ; ★★★ Βέβαια, απ' τη στιγμή που αδυνατούν να καταλάβουν γιατί δεν υπήρξαν στις ΗΠΑ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση λιποτάκτες και μαυροφόρες, θα ήταν μάταιο να ελπίσουμε ότι θα καταλάβουν ποτέ το γιατί "υπήρξαν" στην Σερβία... ★★★ Έβγαλαν, ωστόσο, και αφίσσες οι "αντιεξουσιαστές ειρηνιστές"... ★★★ Αφίσσες περί "πλανητόμπατσων" και "βαλκανοφασιστών" ★★★ Και, παρά τον δηλωμένο τους "αντιφαλοκρατισμό", διαπίστωσαν πως ούτε πόλεμος γινόταν, ούτε μπίζνα... ★★★ Διαπίστωσαν πως "ο Μπιλλ κι ο Σλόμπο έκαναν έρωτα" ★★★ Εμπνεόμενοι, προφανώς, από κάποια δημοσιεύματα του τύπου ★★★ Μόνο που ο τύπος και τα ΜΜΕ δεν αναφέρονταν σε φανταστικές, αλλά στις πραγματικές ιστορίες του Κλίντον και των ομολογημένων ομοφυλοφίλων υπουργών της αυτής μεγαλειότητος της Ελισσάβετ του Ηνωμένου Βασιλείου... ★★★ Η μόνη "ερωτική" απόχρωση των όσων διαδραματίζονται απ' τις 24 Μάρτη, "κύριοι ειρηνιστές αντιεξουσιαστές", είναι ο συνεχιζόμενος βιασμός του Σερβικού Λαού - όπως και του Ιρακινού Λαού - απ' τους "'ήρωές" σας, τον Κλίντον, τον Ζοσπέν, τον Σρέντερ, τον Μπλαιρ, τον Ντ' Αλέμα, τον Ετζεβίτ, τον Σημίτη... ★★★ Άραγε, κανείς δεν κατάλαβε πως - εν προκειμένω - η "προσφορά" της ελληνικής κυβέρνησης στην παραπάνω "ερωτική πράξη", δεν είναι παρά "προσφορά" βαζελίνης ; ★★★ Βέβαια, η θέση των παραπάνω "ειρηνιστών" είναι με το παραπάνω "αντιεξουσιαστική" ★★★ "Μην πάτε με το μέρος ούτε των ΗΠΑ/ΝΑΤΟ, ούτε των Σέρβων", λένε ★★★ Δηλαδή, ούτε λίγο - ούτε πολύ, αυτό που προτείνουν είναι : ΑΔΙΑΦΟΡΕΙΣΤΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΒΙΑΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΦΑΓΗ ΕΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ !!! ★★★ Τόση "αντιεξουσία" κι "επαναστατικότητα", δεν "σπάνε" απλώς "καρύδια" ★★★ ΕΞΟΡΓΙΖΟΥΝ !!! ★★★ Κι αν μεν τα "πιάσατε", έχει καλώς, αφού οφείλει να σας αναγνωρίσει κανείς κάποια - κερδοσκοπική - εξυπνάδα ★★★ ΑΝ, ΟΜΩΣ, ΔΕΝ ΤΑ ΠΙΑΣΑΤΕ, ΤΟΤΕ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΝΑ ΣΑΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΙ ΠΑΡΑ ΑΜΕΤΡΗ ΗΛΙΘΙΟΤΗΤΑ ★★★ Κι επειδή δεν μας αρέσουν οι αοριστίες, μιλάμε συγκεκριμένα για τους εκδότες των εντύπων "ΣΡΕΜΠΡΕΝΙΤΣΑ" (αυτό είναι βιβλίο), "3η ΓΕΝΙΑ" (που κατάφερε να μας ξεγελάσει στα πρώτα της βήματα), "NON SERVIAM", "ΚΟΣΟΒΟ", "ΑΡΒΑΝΟΝ" (και για κάποια παρόμοια που δεν έπεσαν ακόμη στα χέρια μας) ★★★ Το θράσσος τους πάντως, δεν έχει όρια ★★★ Φτάνουν να κατηγορούν όσους διαφορούν με τους αγαπημένους τους "ήρωες" για... "φτηνό αντιαμερικανισμό" (!) ★★★ Δεν τους μένει παρά να... ευχαριστήσουν τους ΗΠΑτζήδες για τα καλά τους λόγια που είπαν για τον Γιώργο Μπαλάφα και για τον Νίκο Μαζιώτη... ★★★ Αρκετά ! ★★★ Ο Μιλόσεβιτς κι ο Σαντάμ, εν τω μεταξύ, φαίνεται πως έχουν διαπράξει κι άλλα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας ★★★ Για παράδειγμα, δεν καταδίκασαν σε θάνατο τον Οτζαλάν... ★★★ Δεν βομβάρδισαν τα νοσοκομεία του Σουδάν και του Αφγανιστάν... ★★★ Δεν χρηματοδότησαν τα δημοκρατικά καθεστώτα του Πινοσέτ, του Μομπούτου, του Σουχάρτο, του Αμπάτσα... ★★★ Δεν τάϊσαν τους λαούς των χωρών τους με διοξίνες... ★★★ ΚΙ ΑΦΟΥ ΦΤΑΣΑΜΕ ΣΤΙΣ ΔΙΟΞΙΝΕΣ, ΑΛΗΘΕΙΑ, **ΓΙΑΤΙ ΚΑΝΕΙΣ ΑΣΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΕΝΤΥΠΗΣ Ή ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΔΕΝ ΜΑΣ ΛΕΕΙ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ;** ★★★ Δεν μας λέει, δηλαδή, πως το "σκάνδαλο αποκαλύφθηκε" με μιαν "απώτερη" σκοπιμότητα : **ΝΑ ΠΑΨΟΥΝ ΟΙ ΚΟΤΕΣ ΝΑ ΤΡΩΝΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟ ΡΙΞΟΥΝ ΣΤΟ ΒΙΟΓΕΝΕΤΙΚΑ ΜΕΤΑΛΛΑΓΜΕΝΟ ΚΑΛΑΜΠΟΚΙ, MADE IN U.S.A. !** ★★★ Οι απλουστεύσεις του τύπου "Τί διαφορά υπάρχει : Όλα βλάπτουν", φοβόμαστε ότι προέρχονται από τα ίδια κέντρα που καλλιεργούν τις απλουστεύσεις του τύπου "Τί Μπιλλ, τί Σλόμπο ; Όλοι τους είναι ίδιοι."... ★★★ Αφιερωμένο - με τον τρόπο του - στον δικαζόμενο **ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ** αυτό το τεύχος, δεν θα ασχοληθεί, ωστόσο, ούτε με τις εξελίξεις στην Γιουγκοσλαβία, ούτε με το τί τρώμε. Αντί γι' αυτά, παρουσιάζουμε την ιστορία των Mapuches της Χιλής. Μια ιστορία πολύ κοντική σ' αυτήν της Ολυμπιάδας...

...Υπάρχει, όμως, και μια άλλη διάσταση σχετικά με τους δεσμούς ασφάλειας των δύο χωρών μας : Αφορά αυτή την ίδια την ασφάλεια των πολιτών μας, η οποία πράγματι απαιτεί μεγαλύτερη προσήλωση από μέρους μας. Χρειάζεται να προστατεύσουμε τους λαούς μας από την απειλή της τρομοκρατίας τόσο μέσα στις δύο χώρες μας όσο και σε ολόκληρο τον κόσμο. Αναλογιζόμαστε με φρίκη τους αθώους Έλληνες πολίτες που δολοφονήθηκαν στο Κάιρο. Και αναλογιζόμαστε με θλίψη τους τέσσερις Αμερικανούς διπλωμάτες, τον Έλληνα υπάλληλο της Πρεσβείας μας και τον μεγάλο αριθμό Ελλήνων που δολοφονήθηκαν εδώ στην Αθήνα τα τελευταία 22 χρόνια. Έχουμε κοινή ηθική υποχρέωση προς τις οικογένειες των δολοφονημένων να φέρουμε τους δολοφόνους ενώπιον της δικαιοσύνης. Πρέπει να συμφωνήσουμε ότι δεν υπάρχει χώρος στον πολιτισμένο κόσμο μας για αυτούς που δολοφονούν για στενούς και κυνικούς πολιτικούς σκοπούς. Γι'αυτό είναι τόσο ενθαρρυντικό το γεγονός της χθεσινής σύλληψης υπόπτων τρομοκρατών από τις ελληνικές αρχές...

Nicholas Burns, πρεσβευτής των ΗΠΑ,
μιλώντας στις 14/1/1998, στο "Ελληνοαμερικανικό Επιμελητήριο"
για την σύλληψη του Νίκου Μαζιώτη (βλ. σελίδες 2 - 8).